Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XV, seria II-a nr. 3252 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 28 octombrie 1959

Tinerii craioveni pe șantierele belșugului

Iulian Ploștinaru
prim-secretar al Comitetului regional U.T.M.-Craiova

Din experiența Comitetului regional U.T.M. Craiova în organizarea șantierelor tineretului de îmbunătățiri funciare

În regiunea noastră se desfășoară, sub conducerea comitetului regional de partid, o mare acțiune de valorificare a terenurilor improprii agriculturii și de creare a unei largi rețele de irigații. Noi numim șantierele de îmbunătățiri funciare, șantiere ale belșugului, pentru că de pe terenurile salvate de la inundații și de pe cele irigate vom obține un belșug de produse agricole. Oamenii muncii din satele regiunii s-au angajat să execute cea mai mare parte a acestor lucrări prin muncă patriotică.

Avînd experiența altor lucrări de mare amploare — împăduriri, întreținerea ogazurilor, insilozări — comitetul regional U.T.M. și-a propus ca și în acest domeniu să contribuie, prin forțele tineretului, la îndeplinirea sarcinilor pe care comitetul regional de partid le-a trasat tuturor oamenilor muncii din satele regiunii noastre, asumîndu-ne răspunderea directă a realizării unei părți însemnate din planul regiunii. Comitetul regional de partid ne-a încredințat patru mari șantiere — Stoenești-Scărișoara, Rast-Negoi, Pisc-Seaca, Bechet-Jiu. Pe aceste șantiere noi ne-am angajat să redăm agriculturii în anul acesta o suprafață de 6.000 hectare și să amenajăm pentru irigații alte 3.000 hectare. Pentru a asigura îndeplinirea angajamentului luat noi am hotărît ca, pe de o parte, să mobilizăm brigăzile utemiste de muncă patriotică pe toate șantierele din regiune, iar pe de altă parte, pe cele patru mari șantiere încredințate nouă, dat fiind amploarea și greutatea lucrărilor, să organizăm tabere permanente de muncă.

Aici pentru a se asigura continuitatea muncii, erau necesare multe forțe care să lucreze permanent. Tocmai de aceea am considerat că este bine să organizăm taberele. Împreună cu inginerii și tehnicienii de la O.R.I.F. am stabilit necesarul de forțe pe anumite etape ale lucrărilor. Gospodăriile colective dimprejur, direct interesate în aceste lucrări, au asigurat hrana brigadierilor, iar sfaturile populare au dat mijloace de deplasare și unele unelte. Au fost create astfel toate condițiile bunei desfășurări a muncii în tabere.

Am început apoi mobilizarea tineretului. În toate organizațiile de bază U.T.M. sătești și în unele întreprinderi și instituții s-au ținut adunări generale deschise în care, după ce s-a analizat vastul plan de lucrări de îmbunătățiri funciare pe regiune, după ce activiști de partid și U.T.M. le-au vorbit tinerilor despre importanța economică deosebită a acestor lucrări, au fost aleși tineri care să meargă să lucreze pe șantiere în cadrul taberelor permanente. Au fost aleși cei mai buni, cei mai harnici, pentru că s-a ținut seama de amploarea lucrărilor la care sînt trimiși să lucreze, considerîndu-se ca o cinste trimiterea lor pe aceste mari șantiere. La sosirea pe șantiere, tinerii brigadieri erau primiți cu căldură de comandanții de șantier, de localnici. Utemiștii din localitățile de pe traseele șantierelor au luat pe mulți tovarăși de ai lor, veniți din alte raioane, să locuiască la ei.

Taberele permanente au fost organizate după toate regulile de funcționare a unei tabere de pe un mare șantier. Tinerii au fost organizați în brigăzi conduse de comandanți destoinici, fiecare brigadă avînd repartizate locuri precise de lucru. În fiecare seară și dimineață se formau careuri în cadrul cărora se desfășura programul obișnuit în asemenea ocazii.

Încă din primele ore de muncă, brigadierii s-au antrenat într-o însuflețită întrecere. Se muncea cu pasiune, cu entuziasm. Normele zilnice — trei metri cubi excavați pe zi — erau cu regularitate depășite. Drapelul de brigadă fruntașă trecea, aproape în fiecare seară, de la o brigadă la alta. Seara, cînd se făcea analiza muncii din ziua respectivă și se stabileau obiectivele pentru a doua zi, se lansau noi chemări la întrecere între brigăzi, între brigadieri. Nu rare au fost cazurile cînd, a doua zi dimineața brigăzi întregi nu răspundeau la apel deoarece erau plecate la lucru cu mult înainte de răsăritul soarelui.

Concomitent cu organizarea muncii tineretului în taberele permanente, în atenția noastră a stat problema educației tinerilor veniți să lucreze aici, preocupîndu-ne îndeaproape de organizarea timpului liber al brigadierilor în mod instructiv și distractiv. La căminele culturale din comunele gazdă au avut loc programe artistice

(Continuare în pag. II-a)

In întîmpinarea celui de-al V-lea Congres A. R. L. U. S.

În întîmpinarea celui de-al V-lea Congres A.R.L.U.S., marți după-amiază a avut loc adunarea Consiliului orășenesc A.R.L.U.S. București. Pe marginea dării de seamă asupra activității desfășurate de consiliu în ultimul an, prezentată în cadrul adunării, au luat cuvîntul muncitori, tehnicieni, oameni de știință, scriitori, artiști, medici, profesori, gospodine care au subliniat interesul viu cu care masele de oameni ai muncii din țara noastră participă la manifestările organizate de A.R.L.U.S., semn al puternicei prietenii ce leagă poporul romîn de marele popor sovietic.

A fost ales apoi noul Consiliu orășenesc A.R.L.U.S. București. Președintele Biroului Consiliului orășenesc A.R.L.U.S. București a fost ales prof. univ. Valeriu Novacu, membru corespondent al Academiei R.P. Romîne, vicepreședinți Ion Comănescu, Scarlat Calimachi și Nicolae Ristea, iar secretar Spiridon Bulete.

Au fost aleși de asemenea delegații la cel de-al V-lea Congres A.R.L.U.S.

(Agerpres)

Primului Secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn tovarășului GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne tovarășului CHIVU STOICA

Președintelui Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne tovarășului ION GHEORGHE MAURER

Scumpi tovarăși,

În numele populației Republicii Democrate Germane și în numele nostru, vă mulțumim dv. și poporului romîn pentru cordialele felicitări și salutări frățești pe care ni le-ați transmis cu ocazia celei de-a X-a aniversări a creării Republicii Democrate Germane.

Colaborarea strînsă și legătura frățească dintre popoarele noastre întăresc hotărîrea oamenilor muncii din Republica Democrată Germană de a depune toate eforturile în vederea rezolvării marilor sarcini ce le au în față.

Populația Republicii Democrate Germane pornește cu mult elan la îndeplinirea sarcinilor planului septenal, pentru realizarea victoriei socialismului în R. D. Germană, dovedind astfel în Germania superioritatea socialismului față de capitalism. Prin aceasta oamenii muncii din Republica Democrată Germană întăresc autoritatea internațională a statului lor și aduc o contribuție însemnată la lupta noastră comună împotriva politicii ostile înțelegerii, pe care o duc cercurile conducătoare din Germania Occidentală și pentru asigurarea păcii în Europa.

Colaborarea de nezdruncinat între țările lagărului socialist în frunte cu Uniunea Sovietică și politica sa, al cărei țel este pacea, sînt chezășie sigură a triumfului păcii în lume, a victoriei socialismului în ambele noastre țări și a fericirii și prosperității popoarelor noastre.

Vă transmitem dv. și poporului romîn cele mai bune urări pentru succese continue în construirea socialismului și pentru prosperitatea dv. personală.

WILHELM PIECK
Președintele Republicii Democrate Germane

WALTER ULBRICHT
Prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania

OTTO GROTEWOHL
Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane

Dr. JOHANNES DIECKMANN
Președintele Camerei Populare a Republicii Democrate Germane

Utemistul Uțu Alexandru responsabilul brigăzii care deservește furnalul nr. 3, al tineretului, de la Hunedoara, discută împreună cu tovarășii de muncă despre calitatea ultimei șarje dată peste plan.

Foto: P. PAVEL

Tovarășului HILDING HAGBERG, Președintele Partidului Comunist din Suedia

Cu prilejul celei de-a 60-a aniversări a zilei dv. de naștere, C.C. al P.M.R. vă felicită călduros și vă urează multă sănătate și noi succese dumneavoastră, Partidului Comunist din Suedia în lupta pe care o duceți pentru apărarea intereselor vitale ale clasei muncitoare și ale întregului popor muncitor suedez, pentru pace, democrație și progres social.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÎN

Cu prilejul celei de-a 85-a aniversări a acad. prof. dr. C. I. Parhon

Iubite tovarășe Parhon,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne și Prezidiul Marii Adunări Naționale vă transmit cele mai călduroase felicitări cu prilejul celei de-a 85-a aniversări a zilei dumneavoastră de naștere.

Întreaga dumneavoastră viață este un exemplu de patriotism fierbinte, de slujire cu credință a poporului și a luptei lui pentru progres și libertate.

Ați muncit neobosit pentru dezvoltarea științei și culturii, pentru făurirea și consolidarea regimului democrat-popular, pentru construcția socialismului în patria noastră, îndeplinind cu cinste înalte funcții de stat și obștești. Ați adus și aduceți, ca președinte al A.R.L.U.S.-ului, o însemnată contribuție la întărirea și dezvoltarea prieteniei frățești dintre poporul romîn și poporul sovietic.

Vă urăm, iubite tovarășe Parhon, ani mulți de sănătate și viață rodnică în slujba patriei și a poporului nostru.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÎN

CONSILIUL DE MINIȘTRI AL R. P. ROMÎNE

PREZIDIUL MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

Un exemplu de patriotism fierbinte

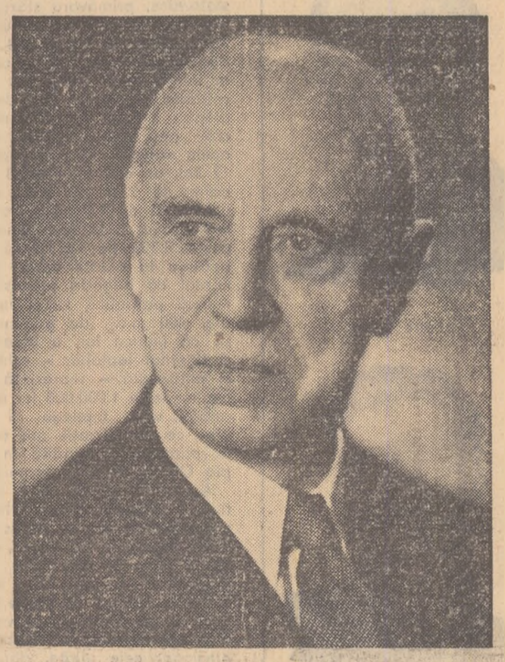

Academicianul C. I. Parhon, savantul care a dus renumele științei românești departe peste hotarele țării, luptător pentru făurirea și consolidarea regimului democrat-popular, pentru construcția socialismului în patria noastră, împlinește astăzi 85 de ani.

Născut la 15 (28 octombrie) 1874 la Cîmpulung-Muscel, fiu al unui modest învățător, C. I. Parhon și-a dăruit din fragedă tinerețe viața luptei pentru alinarea suferințelor oamenilor muncii, luptei pentru fericirea poporului său. Contactul încă din anii liceului cu literatura marxistă, cu mișcarea socialistă deschide în fața tînărului avid de știință, de luptă, imense orizonturi.

Din tinerețe C. I. Parhon se remarcă prin calitățile sale excepționale întrunind în scurt timp aprecierile elogioase ale profesorilor săi.

Încă din această epocă numele tînărului savant începe să fie cunoscut și apreciat în lumea medicală de peste hotare. În 1900 scoate la Paris primul tratat de endocrinologie din lume. Această lucrare îl consacră ca pe unul din ctitorii endocrinologiei.

În decursul celor peste cinci decenii care s-au scurs de la apariția lucrării sale, care l-a consacrat în lumea științifică, profesorul C. I. Parhon a dat științei medicale un număr uriaș de lucrări abordînd probleme de neurologie, psihiatrie, endocrinologie.

La Iași sau la București, ori și unde a lucrat doctorul C. I. Parhon s-a manifestat în permanență ca un eminent profesor care împărtea cu dărnicie studenților săi învățăturile trase din cercetările sale de excepțională valoare științifică, ca un medic talentat care-și punea știința în slujba bolnavilor, ca un înaripat luptător pentru progres și libertate.

Profesorul C. I. Parhon a fost și este un patriot în adevăratul sens al cuvîntului. Întreaga viață a profesorului C. I. Parhon este un exemplu de patriotism fierbinte, de slujire cu credință a poporului și a luptei pentru progres și libertate.

În plină teroare antonesciană profesorul Parhon a participat activ la lupta avangardei proletare din țara noastră contra criminalului război antisovietic. El este unul din inițiatorii memoriului prin care se cerea ieșirea țării noastre din războiul antisovietic.

23 August 1944 deschide zori noi în fața marelui savant romîn. În anii ce au urmat eliberării, academicianul C. I. Parhon își dăruiește toate forțele luptei pentru dezvoltarea științei și culturii românești, pentru făurirea și consolidarea regimului democrat-popular, pentru construcția socialismului în patria noastră, îndeplinind cu cinste înalte funcții de stat și obștești.

Profesorul C. I. Parhon a fost și este un prieten sincer și devotat al Uniunii Sovietice. El a desfășurat o îndelungată și rodnică activitate în domeniul întăririi prieteniei și colaborării culturale romîno-sovietice.

Ca președinte al A.R.L.U.S.-ului academicianul C. I. Parhon a adus în ultimii 15 ani o însemnată contribuție la întărirea și dezvoltarea prieteniei frățești dintre poporul romîn și poporul sovietic.

Academicianul C. I. Parhon împlinește 85 de ani.

Tineretul nostru, alături de întregul nostru popor, urează astăzi marelui savant și luptător pentru fericirea poporului viață rodnică în slujba iubitei noastre patrii.

Citiți pag. 2-a

EI DAU PATRIEI NOI BOGĂȚII

— Tinerii craioveni muncesc cu entuziasm pe șantierele de îmbunătățiri funciare —

Petcu Văleanu și Ion Fiman din secția montaj a Uzinelor „Timpuri Noi" din Capitală lucrează la montajul compresoarelor pentru export. În cinstea zilei de 7 Noiembrie ei muncesc cu elan sporit pentru a termina planul de producție cu opt zile mai devreme.

Încă 1000 tone de fier vechi colectat de tinerii din Roman

De la Roman a plecat spre Hunedoara un tren încărcat cu 1.000 tone de fier vechi, colectat de tinerii din localitate. Aceasta este cea de-a treia garnitură complectă pe care tinerii din Roman o expediază anul acesta oțelarilor.

GENERAȚII

Aurel Baranga

S-au împlinit nu de mult douăzeci de ani de la moartea lui George Mihail Zamfirescu, a lui Gemi, cum îl chemau cu tandrețe cîțiva prieteni devotați, care l-au cunoscut viața și chinurile. Nu cred că în scurta lui existență să-l fi fost cruțată vreo ofensă, vreo durere și vreo umilință. A bătut la ușa redacțiilor și a fost refuzat, la poarta teatrelor și a fost respins cu aroganță, a fost batjocorit de criticii ignari, de rechinii culturali, de tot ce constituia universul căzut al regimului banului. A împărtășit într-o existență scurtă și violentă soarta confraților săi de vis și de speranță. A murit toamna, odinioară anotimpul frunzelor de rugină și al tuberculoșilor, în același anotimp în care a căzut Bogdan Amaru și Aureliu Cornea, poeți ce s-ar fi aflat astăzi alături de noi, de nu l-ar fi secerat indiferența și disprețul față de cultură al contemporanilor lor responsabili pentru destinele culturii din acea vreme. Mă gîndesc necontenit că trebuie începută odată curajos o istorie a literaturii care să cuprindă întreg climatul acelor ani, toate aspectele, cutremurătoare în cruzimea lor, pentru ca să le afle și generațiile tinere și să nu le uite. Sahia a agonizat pe un pat sordid de spital, după ce ani de zile, muncind cîte douăzeci de ore pe zi într-o odăiță urgisită de redacție, nu știa ziua unde va dormi noaptea. Cîți dintre tinerii scriitori de astăzi și care n-au depășit vîrsta recrutării, după ce au cunoscut un început de consacrare, pot să creadă că în acel an băteam zile și săptămîni la ușa unei redacții, fără speranța de a fi publicați, fără ca să-l treacă vreunula dintre noi prin cap posibilitatea de a fi plătiți pentru munca noastră? Revistele tinerești, tipărite într-un tiraj — citiți bine! — de cinci sute de exemplare, apăreau cu banii noștri de cornuri. Geo Bogza și Ilarie Voronca și-au scos primele plachete de versuri — tot în cinci sute de exemplare — cu bani proprii, realizați cu prețul unor crunte privațiuni. Care dintre noi — și mă gîndesc la toți colegii mei de generație, — la Miron Radu Paraschivescu sau la Eugen Jebeleanu, — putea nădăjdui un contract al vreunei edituri, care visător incorigibil putea spera cinstea reprezentării unei piese, cînd teatrul era de mult transformat într-o întreprindere industrioasă pentru uzul unor negustori corupți pînă în măduvă?

Începeam eu însumi să uit aspectele diverse ale lumii culturale din acea vreme, cînd am fost silit să mi le reamintesc, prin confruntare, acum doi ani, în Statele Unite. Am cunoscut în timpul călătoriei mele dincolo de ocean și cîțiva scriitori care refuză, din demnitate și din respect pentru artă, să scrie comicsuri sau romane pornografice. Unul dintre ei era angajat la o editură de cărți științifice, lipea timbre pe colete și căra baloturi. Un altul, om de o deosebită sensibilitate, de o frumoasă cultură și de un real talent, își descoperise, după lungi avataruri, o nouă vocație: făcea, în colaborare cu soția lui, sculptoriță, ghivece încrustate pentru un cimitir, ornamente la zidul mormintelor. Era la începutul îndeletnicirii sale și își punea mari speranțe în acest „business". N-am avut inima să-l trezesc din visuri și să-i spun cu o glumă amară că și această nouă profesiune e născută moartă, ca toate celelalte pe care le încercase pînă atunci, și din care nu reușise să-și întrețină familia. Cum să-l dezamăgesc, cînd îi citeam în ochi o patimă sfîntă și cînd știam că orbește noapte de noapte deasupra unor manuscrise pe care nu i le publică nimeni? Tot la New York am întîlnit un tînăr poet entuziast și dăruit, care mi-a șoptit cîteva poeme tulburătoare, de un lirism profund personal. Mi le-a comunicat într-o cofetărie în timp ce-mi servea ceașca de cafea, la ora cînd avea clienți mai puțini. „Nu le publici?" l-am întrebat. M-a privit cu o reală compătimire pentru naivitatea mea. La New York, în orașul cu mii de publicații, care aduc la cunoștința cititorilor bursa, crahurile, asasinatele și sinuciderile din exasperare, nu apare nici o publicație care să aibă coloanele deschise poeziei. Mă gîndeam atunci la poeții noștri, publicați în tiraje pe care nu îndrăzneam să le mărturisesc în America, fiindcă păreau fabuloase, la casele noastre de odihnă și creație deschise tuturor scriitorilor fără deosebire de vîrstă, la toate condițiile create de regimul nostru și la darul cel mai de preț pe care ni l-a făcut tuturor: încrederea în viață.

Acum cîteva zile am primit la teatru vizita unui confrate în vîrstă de șaptesprezece ani, un băiat fermecător, cu ochi albaștri și cu o frunte înaltă, luminoasă. A intrat febril, s-a instalat confortabil în scaunul din fața biroului meu și a intrat direct și fără preliminarii în obiectul vizitei sale. —„Am venit, mi-a spus, să vă ofer o colaborare". —„O colaborare? La ce?" —„Să scriem împreună o tragedie". M-a asigurat că e solicitat de un teatru, că are contractul în buzunar, și că de aici înainte nu mai există nici o dificultate. „Simte" subiectul, „vede" în mare scenariul, știe cum să conducă acțiunea, s-a fixat asupra cîtorva eroi. —„Atunci ce nevoie mai aveți de un colaborator?" l-am întrebat. „—M-am gîndit, mi-a argumentat netulburat, că noi doi putem face împreună o treabă bună". „—Dragul meu, am încercat să-l conving, — nu-ți dai seama, dacă aș avea timp aș scrie singur?". „—Nu puteți", mi-a răspuns scurt. Eram prea angajat în discuție, și avea ochii prea albaștri, ca să trec la un ton represiv. „—De ce nu pot?" l-am întrebat în continuare. A ezitat o clipă și apoi m-a lămurit. „—Vedeți, nu vreau să vă jignesc, eu vă cunosc piesele: ceea ce vă lipsește dumneavoastră și ceea ce pot să aduc eu ca o contribuție serioasă este experiența de viață".

Și avea, cum vă spun, ochii atît de albaștri, fruntea atît de luminoasă, tonul atît de sigur și fără nici o necuviință în siguranța lui, încît, iată, mărturisesc aici, în deplină sinceritate: dacă aș avea timp, aș scrie cu el în colaborare piesa.

Noi gospodării colective în raionul Lugoj

Țăranii întovărășiți din Visag, raionul Lugoj, deși au obținut producții mai mari la hectar decît atunci cînd lucrau pămîntul individual, vizitînd diferite gospodării colective din raion s-au convins că acestea au posibilități mai mari de sporire a producției agricole. De aceea, au hotărît să muncească în gospodăria colectivă. Duminica trecută, 345 de familii de țărani întovărășiți din această comună au înființat o gospodărie colectivă. Ei lucrează acum împreună 2630 de ha. Colectiviștii au de asemenea un grajd pentru 150 de vite și alte construcții ridicate de vechea întovărășire. În total, valoarea averii obștești a noii gospodării colective se ridică de pe acum la aproape 1.000.000 lei.

Tot duminică, în satul Spata a luat ființă gospodăria agricolă colectivă „7 Noiembrie", în care au intrat 60 de familii de țărani întovărășiți.

În prezent, în raionul Lugoj cele 71 gospodării agricole colective cuprind peste 80 la sută din suprafața agricolă a raionului.

(Agerpres)

Oră de matematică în clasa a XI-a a Școlii medii nr. 4 din Orașul Stalin.
Foto: N. STELORIAN

EI DAU PATRIEI NOI BOGĂȚII

— Tinerii craioveni muncesc cu entuziasm pe șantierele de îmbunătățiri funciare —

Au primit insigna de brigadier

Florea Ciobanu

Petre Teică

Dima Șt. Filică

Jean Cumzet

Ion C. Cocioabă

Primăvară în plină toamnă

de Petre Dragu

Prin locurile oltenești din preajma Caracalului, acolo unde se întind bărăgane de negru cernoziom și unde comunele Stoenești, Gostavăț, Băbiciu, Scărișoara se arată privirii ca niște mărgele înșirate pe firul șoselei, Oltul cu apele impetuoase, Oltul așa cum îl știm — aprig flăcău de baladă — a început să fie supus și domesticit. Valurile lui oglindesc în aceste zile, ca în fiecare toamnă, galbenul de miere al luncilor, arama întinderilor de razachie, clipirea de abanos a pămîntului despicat de paloșul plugurilor și lucirea din ochii bucurați de belșug ai colectiviștilor din împrejurimi. Valurile lui duc din aceste locuri spre Dunărea domoală împletiri de cîntec de flăcăi și fete, și mai duc — ca în nici o altă toamnă — cîntece primăvăratice de brigadier. În miez de octombrie, cu brumă și joase grămădiri de nori, cu ploi subțiri și statornice, primăvara stăruie biruitoare în aceste locuri ale Stoeneștilor de lîngă Olt. Au adus-o pe brațe, pe chipuri și în inimi, flăcăi veniți din toate colțurile regiunii să despice pieptul cîmpiei negre pentru a croi nou făgaș Oltului, pînă acum nesupus. Pe o distanță de 17 km, un canal lat de 8 m. și adînc de 2 m. va purta apele dătătoare de belșug și va face fertile cum n-au fost niciodată, peste 2.000 de ha. Dacă vom adăuga la aceste cifre amănuntul că brigada utemistă de muncă patriotică sapă, în medie, 400 m.c. de pămînt pe zi, că munca lor, a utemiștilor și tinerilor laolaltă, — voluntară și entuziastă — reprezintă pînă acum, peste 1.000.000 lei dăruiți patriei, vom înțelege și mai bine ce semnificație are această primăvară năpădită în cîmpia Oltului în plină toamnă.

Am aflat aceste cifre de la tînărul comunist Marin Olteanu, comandantul taberei de la șantierul Stoenești-Scărișoara, într-o seară rece de octombrie cînd brigadierii se întorceau de la cîmp cu steagul în trunte și pe buze cu un cîntec de pe vremea Bumbești-Livezenilor. M-au impresionat cele aflate, dar, mai cu seamă, m-a înfiorat glasul lui atunci cînd a început să-mi vorbească despre felul cum vor arăta în curînd aceste locuri:

— Vor fi pe aici nemărginiri de orez, și va crește, cum n-au văzut niciodată oamenii locurilor, sfeclă multă și grea al cărei must dulce se va preface în cristale de zahăr. Ploile nu vor mai fi așteptate, în veri dogoritoare, cu sufletul la gură, iar Oltul, Oltul îl vom face colectivist. Și nu într-o singură gospodărie, ci în 4 deodată. La Stoenești, la Gostavăț, la Băbiciu și Scărișoara, Oltul va fi orezar și grădinar și nenumărate vor fi zilele-muncă pe care le va face el însuși.

Comunistul Marin Olteanu poetizează. Poetizează și îi stă bine, pentru că nu face lucrul acesta din poză sau din cine știe ce veleități literare. Pe fundalul cîntecului cu care se întorc tinerii de pe șantier, glasul lui — scăzut, domol și firesc — îți apare ca un recitativ de baladă contemporană.

...În odaia comandamentului e cald. Afară s-a pornit un vînt subțire de toamnă și glasul lui metalic se împletește cu trilul de fluier al unui flăcău venit tocmai din raionul Oltețu să dea belșug cîmpiilor de la Stoenești. În dormitor, la lumina felinarului, neobișnuit de mare, Virjan Constantin de la Caracal și Dinu Stelian de la Balș pregătesc un nou număr al gazetei „Brigadierul". Scriu cu seriozitatea unor veritabili redactori și sînt convins că numărul de mîine va stîrni un mare interes, așa cum a stîrnit acela care a adus vestea că fiecare tînăr din brigada condusă de Ușurelu Ion (o brigadă a recordurilor) a săpat zilnic în tot timpul cît a stat pe șantier, cîte 4 m. cubi de pămînt; așa cum a stîrnit acela în care tînărul Ion Păpădie era criticat pentru lenea care îl cuprindea uneori...

Un panou îmi atrage privirea. Pe el, cu litere roșii, numele brigăzilor care au dobîndit pînă acum drapelul: brigada școlii de tractoriști din Balș, brigada de tineret din același raion, brigăzile a doua și a treia din Oltețu și brigada întîia din Caracal. Comandanții acestor brigăzi, cei mai buni utemiști din organizațiile U.T.M. respective, printre care Mihăilescu Mircea și Udrea Petre, nu mai sînt pe șantier, și-au făcut zilele reglementare și s-au întors la munca lor de fiecare zi. Dar numele și faima lor stăruie pe acest panou, stîrnind admirația celor care muncesc acum pe șantierul de irigări și trezindu-le dorința de a lucra în așa fel încît și numele lor să rămînă respectate și pilduitoare pentru cei din seriile viitoare.

...Vîntul toamnei s-a întețit. Cîmpia doarme mută și întinsă pînă în zarea de unde vin norii. Fluierașului din Oltețu i s-au adăugat altele și un glas de oltenaș, cîntă a primăvară:

„Foaie verde și-o slpică,
Oltule, apă voinică,
Numai fi posac și trist:
Te-om face colectivist,
Orezar de soi vei fi
În vreo 5 gospodării.
Și-o să ai la zile muncă
Multe ca frunza pe lunca".

Cîntecul are zvîcnet de sîrbă și îndeamnă la joc și jocul se înfiripă ca o flacără. Brațele care mînuiesc tîrnăcopul și hirletul se împletesc zdravăn, iar tălpile bat înverșunate pămîntul. Marin Olteanu privește grav jocul flăcăilor, al utemiștilor lui, care-i sînt atît de dragi. Încerc să-i ghicesc gîndurile și cred că izbutesc. El vede în roata flăcăilor tălăzuirea viitoarelor lanuri de orez, în raza lor sclipirea valului din Olt și bucuria belșugurilor viitoare, iar în bătaia pasului voinic ritmul entuziast al inimii tineretului patriei.

Chiuie vîntul, dar glasul flăcăilor îl biruie. Este întuneric și frig, dar lîngă jocul brigadierilor mă simt ca lîngă un foc uriaș. Am senzația unui început năvalnic de primăvară și îl întreb pe Marin Olteanu:

— Cine a spus că a venit toamna?

Îmi răspunde grav:

— Unul care n-a fost niciodată pe un șantier al tineretului.

Muncă avîntată pe canalul principal de aducțiune de pe șantierul de Irigații Stoenești-Scărișoara.

Foto: P. POPESCU

ÎNTRECEREA

Șantierul de îmbunătățiri funciare de la Stoenești-Scărișoara... Trecuseră șase zile de cînd brigada utemistă de muncă patriotică, condusă de Mircea Mihăilescu, deținea drapelul de brigadă fruntașă. În întrecerea socialistă cu brigada condusă de Ion Udrea, „băieții" lui Mihăilescu se dovediseră, șase zile la rînd, mai dirji. Seara, cei din brigada lui Mihăilescu se întorceau de pe șantier la cantonament cîntînd, plini de voie bună, cu drapelul de brigadă fruntașă fluturînd în vînt. Cei din brigada lui Udrea veneau mai în urmă, cam rușinați.

— Măi, băieți, le-a explicat într-o seară pe îndelete Ion Udrea celor 22 de tineri din brigada lui, cu ăștia nu e de glumit. Ne-am angajat în fața Comitetului raional U.T.M. Oltețu că vom cuceri drapelul de brigadă fruntașă. Se poate să ne facem de rîs?!

Tinerii au chibzuit îndelung. Pînă la urmă, utemiștii Constantin Badea și Gheorghe Pleșa au venit cu propunerea ca fiecare să sape cîte 4 metri cubi de pămînt în loc de 3 cît era norma. A doua zi s-au sculat mai de vreme, au muncit mai cu rîvnă și mai organizat și seara, la careu...

— V-am cedat drapelul, tovarășe Udrea, după 7 zile de întrecere dîrză, dar mîine seară cred că...

— Nu se știe, tovarășe Mihăilescu, a zis Udrea, strîngîndu-i puternic și prietenește mîna

Seara, după muncă, brigadierii de pe șantierul Rast-Negoi s-au adunat în jurul acordeonului, la focul de tabără.

Foto: P. PAVEL

Tinerii craioveni pe șantierele belșugului

(Urmare din pag. I-a)

comune ale brigadierilor și localnicilor. Informările politice, difuzarea și citirea în comun a presei au făcut parte din programul zilnic al fiecărei tabere.

În cadrul întrecerii socialiste, am căutat să-i educăm pe tinerii brigadieri în spiritul muncii colective, al răspunderii personale a fiecăruia față de rezultatele obținute de întreaga echipă sau brigadă din care face parte. Pentru aceasta, în funcție de norma zilnică de lucru stabilită pentru fiecare brigadier, am fixat norme pentru fiecare brigadă.

Cînd prima serie și-a încheiat lucrările, fruntașii în întrecere au fost fotografiați lîngă drapelele comitetelor raionale U.T.M., au primit insigne de brigadier al muncii voluntare, diplome de onoare ale comitetului regional U.T.M.

Întorși acasă, în cadrul unor adunări organizate de organizațiile de bază U.T.M., ei au povestit tinerilor prezenți la aceste adunări despre frumusețea muncii de brigadier, despre importanța lucrărilor pe care le-au executat ei, despre cunoștințele noi pe care le-au căpătat pe șantier. În urma acestor discuții alți tineri au cerut să meargă să muncească în taberele permanente. Și astfel, de la 10 august la 15 octombrie, 20.000 tineri au lucrat cîte 15—20 zile în cele patru tabere permanente de pe șantierele tineretului, prestînd aproape 500.000 ore de muncă patriotică. În afară de aceștia, de la începutul anului pînă acum, pe șantierele de îmbunătățiri funciare din regiunea Craiova au lucrat aproape 100.000 de tineri.

Roadele muncii avîntate a tineretului din regiunea noastră s-au concretizat astfel: peste 6.500 hectare redate agriculturii (fără lucrările de la Bechet, Pisc-Seaca și Rast-Negoi, care sînt în curs de execuție și nu au fost încă evaluate), peste 8.000 hectare amenajate pentru irigații, dislocîndu-se în total un volum de peste 1.000.000 metri cubi de pămînt. Valoarea economiilor realizate prin munca patriotică a tineretului se ridică la suma de aproape 5.000.000 lei.

Puteam, totuși, obține rezultate și mai bune. Am început însă cu întîrziere acțiunea de organizare a taberelor permanente pe cele patru mari șantiere, din care cauză aportul tineretului în acțiunea de îmbunătățiri funciare a fost mai mic față de posibilități.

Apoi, deși la nivel regional a existat o colaborare strînsă între noi și organele O.R.I.F., la nivelul raioanelor și al șantierelor această colaborare a fost mai slabă, mai dezorganizată.

În sfîrșit, chiar atunci cînd am deschis taberele permanente, unele comitete raionale U.T.M. — Amaradia, Strehaia, Craiova — n-au lămurit tinerilor importanța economică deosebită a lucrărilor de pe aceste mari șantiere, n-au dat curs cererilor multor organizații de bază U.T.M., ale tinerilor care și-au manifestat dorința să meargă să lucreze pe șantierele tineretului. N-a existat preocupare din partea acestor comitete pentru organizarea cît mai multor brigăzi care să muncească pe aceste șantiere.

În intervalul în care șantierele au fost închise, oamenii fiind ocupați cu însămînțările de toamnă, noi am analizat stadiul în care ne aflam cu lucrările și am luat o serie de măsuri menite să sporească contribuția tineretului în această mare acțiune.

Astfel, reorganizînd taberele permanente pe cele patru șantiere ale tineretului și antrenînd aici, în plus, pe toți tinerii din comunele de pe traseele șantierelor, pînă la sfîrșitul anului vom termina lucrările pentru redarea agriculturii a 6.100 hectare la Rast-Negoi, 4.000 hectare la Pisc-Seaca și vom executa în proporție de 80 la sută amenajările pentru irigarea celor 2.000 hectare de pe șantierul Stoenești-Scărișoara, restul de 20 la sută fiind lucrări de artă pe care le vor executa oameni calificați.

Pentru anul viitor, din planul regiunii de 27.500 hectare redate agriculturii, prin forțele tineretului vom reda 7.500 hectare, iar din cele 29.900 hectare care se vor amenaja pentru irigații, tineretul va executa toate lucrările pe o suprafață de 9.900 hectare. Din cele 34 șantiere care vor funcționa în regiune, 14 vor fi șantiere ale tineretului, unde vor munci peste 30.000 de tineri în tabere permanente de muncă patriotică.

Prin munca patriotică a tineretului din regiunea Craiova s-au realizat în anul acesta:

- **Aproape 5.000.000 lei economii.**
- **S-au redat agriculturii peste 6.000 hectare teren.**
- **S-a amenajat pentru irigații o suprafață de peste 8.000 hectare.**
- **Au participat la munca patriotică pe cele patru mari șantiere ale tineretului peste 20.000 tineri.**
- **În anul 1960 vor funcționa în întreaga regiune 14 șantiere ale tineretului unde vor lucra peste 30.000 brigadieri.**
- **Ei vor reda agriculturii, prin muncă patriotică, o suprafață de 7.500 hectare și vor amenaja pentru irigații alte 9.900 hectare.**

Brigadă fruntașă

Pe șantierul de îmbunătățiri funciare de la Bechet, a lucrat în tabăra permanentă și brigada utemistă de muncă patriotică condusă de tînărul inginer Dumitru Țiștea din comuna Rovinari, raionul Tg. Jiu. În întrecerea socialistă cu alte brigăzi cei 25 tineri din Rovinari s-au situat de repetate ori în frunte. Acest lucru se datorește faptului că ei și-au organizat bine munca, ca au inițiat întreceri între ei sub lozinca: „fruntașul zilei". Rînd pe rînd, Gheorghe Ignat, Vasile Rina, Grigore Ene și alții au avut cinstea să fie declarați, seara la careu, fruntașul zilei. Însuflețirea cu care tinerii brigăzii au muncit a făcut ca atît timp cît au fost pe șantier nici unul să nu fie sub norma zilnică planificată, adică 3 m.c. de săpături.

Serile pe șantier

Cum organizează Comitetul raional U.T.M. Calafat timpul liber al tinerilor pe șantierul Pisc-Seaca

Cînd au venit primele brigăzi utemiste de muncă patriotică pe șantierul de hidroameliorații Pisc-Seaca, din raionul Calafat, unii tineri și-au spus: „Ce-o să facem noi aici douăzeci de zile? Orele în care vom lucra vor trece ușor, pe nebăgate de seamă, dar după aceea timpul de-abia se va scurge... Acasă era altceva. Ziua munceam la gospodăria agricolă colectivă, iar seara mergeam la căminul cultural, unde cîntam, jucam, pregăteam piese de teatru... Dar aici?!"

N-a trecut însă nici o săptămînă de zile și părerile acestea s-au spulberat cu totul. Sub conducerea comitetului raional de partid, Comitetul raional U.T.M. Calafat, în colaborare cu secția de învățămînt, a trecut la organizarea timpului liber al brigadierilor într-un mod cît mai plăcut și cît mai instructiv. Șantierul trebuia să fie nu numai o școală a muncii dar și un loc de educație, unde tinerii să se simtă bine, să-și petreacă orele de odihnă cu folos. În acest sens, încă din primele zile, pe scena nou construită alături de dormitoarele brigadierilor, au început să-și prezinte interesantele lor programe brigada artistică de agitație a Casei raionale de cultură din Calafat, brigada artistică de agitație a gospodăriei agricole colective din satul Hunia, a gospodăriei agricole colective Scaca de Cîmp și altele. Din cîntecele și scenetele brigăzilor artistice de agitație tinerii de pe șantier aflau despre realizările frumoase ale gospodăriilor agricole colective din satele apropiate, despre viața și realizările tineretului din patria noastră socialistă.

Într-o zi au venit în mijlocul brigadierilor și tinerii de la gospodăria agricolă colectivă „Viață Nouă" din comuna Poiana Mare. Au mers pe șantier, au stat de vorbă cu comandanții brigăzilor de muncă patriotică, iar seara, cînd au prezentat programul brigăzii lor artistice de agitație, au introdus în cîntece și aspecte de pe șantier. Brigadierii fruntași au tresărit bucuroși auzindu-și numele rostite pe scenă iar cei care se cam lăsaseră pe tînjală la treabă au lăsat capul în jos cînd brigada i-a luat în țepii ariciului.

Altădată a venit în mijlocul lor Ansamblul de cîntece și dansuri „Nicolae Bălcescu" din Craiova, iar caravana cinematografică le-a prezentat numeroase filme interesante. De un deosebit succes în rîndul tinerilor brigadieri s-au bucurat jurnalele agricole prezentate de caravană și filmul „Mama" după romanul marelui scriitor sovietic Maxim Gorki. După filmul acesta, brigadierii au discutat multă vreme despre tînărul comunist Pavel Vlasov, eroul principal al filmului, pe care îl îndrăgiseră.

Permanent cadrele didactice din apropiere au fost pe șantier în mijlocul tinerilor. Împreună cu aceștia se citea presa și se organizau jurnale vorbite extrem de interesante, pe temele celor mai recente evenimente interne și externe. Jurnale deosebit de însuflețite au fost acelea în care s-a discutat despre vizita tovarășului N.S. Hrușciov în S.U.A. Tinerii citeau și dezbăteau cu interes și pasiune discursurile conducătorului sovietic în care erau tratate problemele păcii și ale coexistenței pașnice, problemele dezarmării generale și totale propuse de guvernul sovietic, urmăreau îndeaproape itinerariul vizitei, iar cînd venea vorba despre cea de a doua și a treia rachetă cosmică, strălucite victorii ale științei și tehnicii sovietice, nu mai conteneau cu întrebările.

Cît despre timp în care să nu aibă ce face, nici vorbă. Recenziile asupra romanului „Străinul" al tînărului prozator Titus Popovici, asupra „Povestirilor" scriitorului sovietic Vasilenko, ori seara literară închinată sărbătorii naționale a eliberării patriei, pe tema „23 August oglindit în opera scriitorilor noștri", le stîrneau seară de seară tot mai mult interesul.

Adesori tinerii brigadieri se strîngeau grupuri, grupuri și învățau cîntece patriotice. Așa au învățat ei mobilizatorul marș „Sub steagul partidului" de Matei Socor, pe versuri de Mihai Beniuc, ori „Marșul tinerilor brigadieri de pe șantierele de hidroameliorații din regiunea Craiova" de Constantin Baban.

Preocupat să organizeze cît mai bine timpul liber al brigadierilor de la Pisc-Seaca, comitetul raional U.T.M. în colaborare cu comandamentul șantierului, a reușit să inițieze acțiuni interesante, care au slujit din plin scopului propus. S-ar fi putut face însă și mai mult dacă o activitate tot așa de interesantă ar fi fost organizată și cu forțele tinerilor brigadieri de pe șantier. Inițierea unor concursuri de fluierași și cîntece populare pe brigăzi ar fi fost binevenită în acest sens. De asemenea, perioada de 20 de zile, cît stătea fiecare brigadă pe șantier, ar fi fost suficientă pentru a se organiza o brigadă artistică de agitație a tinerilor de pe șantier, care, înainte de a pleca spre casă să prezinte un program artistic despre viața și munca lor de brigadieri în perioada celor douăzeci de zile. În felul acesta activitatea tinerilor brigadieri în timpul liber ar fi fost și mai interesantă, iar energia lor creatoare stimulată și mai mult, făcînd ca zilele petrecute împreună pe șantier să fie de neuitat.

PETRE GHELMEZ

Rambleu sau debleu?

— FOILETON —

Ședea pe o movilă și privea. Privirea lui avea o lucire stranie. Bărbia se avîntase orizontal înainte, spre zare. Părul îi fîlfîia în bătaia vîntului. Sufletul — ei, da, sufletul — îi era copleșit de emoție. Închipuiți-vă o întindere uriașă de pămînt — mai dreaptă sau mai ondulată, și cîmpie și movile — pe care mîna omului sapă un canal. Un canal adînc și larg, care va tăia în linie dreaptă cîmpia cale de 17 km. și pe care va curge apa binefăcătoare pentru lanurile de porumb, sfeclă și orez. Cum am zis, sufletul lui de specialist în problemele pămîntului (era doar inginer al Oficiului Regional de Îmbunătățiri Funciare) era cuprins de o reală emoție. Privirea îi lucea de mulțumire. Tinerii munceau. Munceau hotărîți, entuziaști, cîntînd, veseli. Și cum ședea așa pe movilă, pe inginerul Călin Victor îl mușcă de inimă o ușoară remușcare.

— Ce-ar fi să-i ajut și eu în muncă? Să le dau un îndemn din inimă.

Și s-a dus pe lîngă ei.

— Ei, băieți, munciți, munciți!

— Muncim, tovarășe inginer. De îndemnuri n-avem noi nevoie. Am vrea să ne arătați cum să muncim.

— Cum să munciți? Păi să săpați pămîntul, să-l cărați cu roaba...

— Da, dar uite, aici nu prea știm cum să facem că terenul are o denivelare.

— O denivelare?— a întrebat inginerul și-a rămas pe gînduri. „Ce dracu îmi pun și ăștia întrebări de-astea păcătoase? Ce-or fi vrînd să fac acuma? Să mă chiorăsc prin toate hîrtoagele să văd cum spune planul?"

— Păi, faceți și voi un rambleu! le spuse el supărat.

— Adică ce-i ăla rambleu?

— Ce-i ăla? Adică să cărați pămîntul sus. Să faceți o grămadă mare.

Tinerii așa au făcut, cum le-a spus „specialistul". S-au apucat sute de oameni și-au lucrat zile în șir să facă rambleul. Au ridicat zeci de metri cubi de pămînt.

Între timp inginerul n-a mai dat pe la ei cîteva zile. Aranjase cu cineva o partidă de table, într-un loc foarte potrivit. Peste două zile s-a gîndit să vină totuși pe la șantier, să mai ia niște aer, să se bucure de priveliște.

— Ei, cum merge cu rambleul? i-a întrebat el pe tineri.

— Merge. Dar cît îl mai urcăm?

— Stați nițel.

Și inginerul s-a urcat pe movila de pămînt. S-a plimbat nițel încolo-și-ncoace, a cugetat adînc, apoi a rostit cu o profundă părere de rău:

— Știți ce, măi băieți, aici de fapt, după plan, nu era nevoie de un rambleu, ci de un debleu. Așa că dați tot pămîntul ăsta de-aici la o parte și începeți să săpați în jos.

Tinerii au rămas înmărmuriți. Cum o fi venind asta oare? Ori e rambleu, ori debleu? Inginerul a ridicat din umeri și le-a spus plecînd:

— Ce să vă fac? Așa zice planul: debleu...

Și-a plecat. O.R.I.F.-ul și-a dat și el în sfîrșit seama că cel pe care-l trimisese să îndrume era de fapt un ageamiu în meseria asta, că în loc să conducă treburile tehnice el le-a încurcat într-un chip revoltător. Cum rămîne însă cu sutele de tineri care au muncit de pomană zile întregi? Cum a fost totuși posibil să ajungă pe un asemenea șantier ca cel de la Stoenești - Scărișoara un asemenea „specialist", cu capul în nori, de o iresponsabilitate fără calificativ, care-și bate joc de munca tinerilor? Pentru că nu e o glumă să cari sute de metri cubi de pămînt sus și-apoi să-l dai iar la o parte! Marele, inegalabilul „specialist" trebuie să răspundă pentru „îndrumările" date. Pentru că aici, cînd e vorba de un șantier pe care se fac lucrări uriașe, nu merge să te joci de-a „e rambleu, ba e debleu".

ION BAIEȘU

— Și ce fac, Marine, cu pămîntul cînd ajung sus?
— Îl aduci și tu înapoi...
Desen: M. CARANFIL

Pagina tineretului de la sate

In ajutorul celor ce învață în cercurile pentru studierea Statutului U. T. M.

P.C.R. — organizatorul și conducătorul luptei revoluționare a maselor populare pentru instaurarea regimului democrat-popular. Participarea U.T.C. la lupta revoluționară condusă de partid

(Lecția I-a)

Instaurarea regimului democrat-popular a constituit rezultatul luptei eroice dusă de masele muncitoare din țara noastră în frunte cu proletariatul, sub conducerea partidului comunist, împotriva regimului burghezo-moșieresc de cruntă asuprire și exploatare.

Amară, deosebit de grea era viața muncitorilor și a țăranilor în Romînia burghezo-moșierească. Exploatarea sîngeroasă, munca peste puteri și salarii de foame, șomaj, teroare și gloanțe în loc de pîine și drepturi, — iată ce „oferea" orînduirea capitalistă muncitorilor, din truda cărora capitaliștii din țară și de peste hotare adunau profituri uriașe. Pe spinarea țăranilor, lipsiți de pămînt, de unelte și vite, înglodați în datorii, goi și înfometați, se îmbogățeau moșierii, fabricanții și negustorii, cămătarii și chiaburii.

Politica burgheziei și a moșierimii hărăzea Romîniei soarta de rezervor de materii prime al marilor puteri imperialiste, de țară înrobită economicește și politicește capitalului monopolist.

Acestei politici antinaționale i se opunea clasa muncitoare, condusă de avangarda ei marxist-leninistă— Partidul Comunist din Romînia — care, în ciuda prigoanei sălbatice, organiza lupta maselor muncitoare împotriva exploatării capitaliste-moșierești și a stării de dependență a țării față de puterile imperialiste.

În anii cînd clasele exploatatoare căutau prin teroare sălbatică să înăbușe avîntul luptei revoluționare a oamenilor muncii și pregăteau pas cu pas instaurarea dictaturii fasciste, comuniștii și — sub conducerea lor — uteciștii ridicau masele de oameni ai muncii în apărarea drepturilor și libertăților călcate în picioare, chemau la unirea forțelor democratice.

Ajutor credincios al P.C.R., Uniunea Tineretului Comunist— ale cărei tradiții glorioase le continuă azi U.T.M. — a îndeplinit cu cinste sarcinile trasate de partid, mobilizînd tineretul la lupta împotriva cruntei exploatări capitaliste, împotriva fascizării țării. Astfel, U.T.C. a mobilizat mase tot mai largi ale tineretului la grevele și demonstrațiile clasei muncitoare din anii 1932 — 1933 de la București, Ploești, Cluj, Pașcani, Oradea, Timișoara, Tg. Mureș etc. Tinerii ceferiști au participat, alături de muncitorii vîrstnici, la luptele de la Atelierele C.F.R. „Griviță" din 15—16 februarie 1933. Printre tinerii căzuți eroic, străpunși de gloanțele călăilor, a murit cu mîna încleștată pe sirenă, la postul de onoare ce i-a fost încredințat de partid, utecistul Vasile Roaită— erou drag al tineretului muncitor. P.C.R. a dat o înaltă apreciere participării tineretului la eroicele lupte din ianuarie-februarie 1933, subliniind că tineretul muncitor a dovedit în aceste lupte „un eroism și curaj demn de tînăra gardă a proletariatului revoluționar".

Lupta P.C.R. împotriva fascismului și a războiului antisovietic

Mărețele și eroicele lupte muncitorești din februarie 1933, conduse de P.C.R., acțiunile antifasciste care în anii următori au luat o amploare din ce în ce mai mare demonstrau că în țara noastră existau forțe însemnate care se împotriveau fascizării. Lupta plină de abnegație dusă sub conducerea partidului de clasa muncitoare și de forțele progresiste grupate în jurul ei a frînat pentru un timp procesul de fascizare a țării.

Caracterul antinațional al politicii celor exploatatoare a ieșit deosebit de puternic în evidență în perioada premergătoare războiului, cînd expansiunea Germaniei hitleriste devenea gravă amenințare pentru ființa și independența patriei. O singură cale de salvare exista pentru poporul nostru: alianța cu Uniunea sovietică, marea țară vecină, care își oferise sprijinul pentru apărarea independenței Cehoslovaciei, Poloniei, Romîniei. Dar clasele dominante ale vechii Romînii au refuzat sprijinul Uniunii Sovietice, devenind instrumente și complici fățiși ai celui mai înverșunat dușman al poporului romîn — fascismul german. După ce a acceptat slugarnic odiosul dictat de la Viena, prin care în 1940 nordul Transilvaniei a fost smuls Romîniei și atribuit Ungariei hortiste, burghezo-moșierimea a împins țara în prăpastia dictaturii militaro-fasciste și a criminalului război antisovietic, alături de Germania hitleristă.

Clasele exploatatoare sperau că acest război se va solda cu nimicirea Uniunii Sovietice, a cărei forță de înrîurire asupra maselor populare din țara noastră le inspira spaimă. Forțele reacționare din Romînia urmăreau să-și sporească bogățiile prin anexarea și jefuirea unor teritorii sovietice, prin creșterea profiturilor de pe urma producției de război, prin intensificarea exploatării oamenilor muncii. Tîrîrea Romîniei în războiul antisovietic a fost înfăptuită de către reprezentanții principali ai burgheziei și moșierimii romîne — clica militară-fascistă aflată la putere și partidele burghezo-moșierești în frunte cu Maniu și Brătianu. Interesele naționale ale poporului romîn au fost subordonate țelurilor criminale ale hitlerismului înrobitor de popoare. Grîul și petrolul romînesc, ca și alte bogății ale țării, au fost puse la dispoziția mașinii de război hitleriste. Tineretul, floarea poporului romîn, a fost dat lui Hitler drept carne de tun. Aproape n-a rămas cămin în care războiul de jaf și cotropire să nu fi adus jalea și doliul.

În aceste clipe grele, partidul comunist a fost acela care a organizat lupta maselor împotriva dictaturii militaro-fasciste și a războiului antisovietic. Nici o clipă nu s-a clătinat dragostea de patrie a comuniștilor, convingerea lor că forțele democrației și socialismului în frunte cu U.R.S.S. vor triumfa asupra barbariei fasciste, încrederea lor în victoria cauzei eliberării poporului. Punîndu-și la fiecare pas viața în primejdie, comuniștii uneau în jurul lor forțele patriotice ale țării, organizau lupta oamenilor muncii de la orașe și sate împotriva jafului și terorii, sabotau mașina de război hitleristă, chemau prin ziarele și manifestele ilegale întregul popor la luptă pentru răsturnarea clicii antonesciene, pentru ieșirea Romîniei din criminalul război antisovietic și alăturarea ei la coaliția antihitleristă. În ciuda terorii sîngeroase dezlănțuite de dictatura militară-fascistă și de gestapoul hitlerist, lupta maselor conduse de partid împotriva dictaturii militaro-fasciste și împotriva criminalului război antisovietic creștea mereu. Muncitorii, în frunte cu comuniștii, au trecut la acte de sabotare a producției de război, ca, de exemplu, la Constanța, Tîrgoviște, Giurgiu, București, Reșița, Valea Jiului etc. În multe fabrici de armament muncitorii au declarat greve, au refuzat să lucreze ca mobilizați; au fost incendiate depozite de armament și muniții, baracamente hitleriste etc. Alături de clasa muncitoare și la îndemînul ei, un număr tot mai mare de țărani au sabotat livrările forțate menite să aprovizioneze mașina de război hitleristă, au ascuns cerealele și vitele, au devastat trenuri cu cereale destinate hitleriștilor.

În anii grei ai sîngeroasei dictaturi fasciste și ai criminalului război antisovietic, U.T.C., sub conducerea partidului, a contribuit la mobilizarea maselor de tineri la luptă împotriva fascismului, pentru doborîrea dictaturii militare-fasciste antonesciene și eliberarea țării de sub jugul hitlerist. Uteciștii au participat la numeroase acțiuni de sabotare a mașinii de război hitleriste, în special în întreprinderile care produceau armament. În acest scop, în numeroase întreprinderi s-au format grupe de cîte 5—12 tineri patrioți. La Uzinele de armament „Concordia"-Ploești a avut loc în toamna anului 1942 o mare grevă, la care au participat și tinerii muncitori și ucenici. Au fost organizate, de asemenea acțiuni ale ucenicilor de la Fabrica de avioane I.A.R., care refuzau să se prezinte la lucru.

În facultăți și licee, tot mai mulți studenți și elevi își manifestau din ce în ce mai hotărît împotrivirea față de hitleriști. La Iași, de pildă, studenții au protestat împotriva trupelor hitleriste care le ocupaseră cămile și împotriva stării de mizerie în care trăiau. Demonstrația studenților din Iași din ziua de 19 noiembrie 1941 împotriva ocupației hitleriste a putut fi oprită numai cu ajutorul autorităților fasciste. Curțile marțiale judecau zilnic numeroase procese al tinerilor recruți care refuzau să fie transformați în carne de tun pentru interesele criminale ale exploatatorilor. În decembrie 1942, din ordinul lui Antonescu, un grup de 20 de patrioți care s-au împotrivit trimiterii lor pe frontul antisovietic au fost executați la poligonul de tragere de la Ghencea. Fasciștii au încercat prin această crimă odioasă să intimideze masele largi de tineri. Ei au încercat să aducă la poligonul de la Ghencea, pentru a asista la represiune, pe studenții premilitari din București. Dar aceștia au refuzat în masă protestînd împotriva prigoanei fasciste.

În toate ocaziile, tineretul își manifesta ura sa adîncă față de hoardele hitleriste și față de dictatura militară-fascistă. U.T.C. a atras în jurul său tineri muncitori, țărani, ostași, studenți și elevi, care nu și-au precupețit nici viața pentru eliberarea patriei de sub jugul fascist. În această luptă au căzut jertfindu-se pentru cauza poporului Filimon Sîrbu, Justin Georgescu și mulți alți tineri care s-au ridicat, la chemarea comuniștilor, împotriva criminalului război antisovietic, împotriva dictaturii fasciste.

Lupta P. C. R. pentru pregătirea insurecției armate de la 23 August 1944

În marile bătălii purtate pe întinderile imense ale frontului, în fața Moscovei și Leningradului, în istorica bătălie de la Stalingrad, în luptele de la Kursk și Orel, de la Iași și Chișinău, Armata Sovietică, înaintînd pas cu pas mașina de război hitleristă apropiind tot mai mult ceasul eliberării popoarelor.

Înfrîngerile zdrobitoare pricinuite de armata sovietică armatelor fasciste, perspectiva nimicirii inevitabile a Germaniei hitleriste, apropierea armatelor sovietice de granițele Romîniei, iar apoi ofensiva ei eliberatoare pe teritoriul patriei noastre dădeau un nou impuls și însuflețeau lupta maselor împotriva clicii militare-fasciste. Clica antonesciană, aparatul ei de stat, întreaga reacțiune din țara noastră erau cuprinse de panică și derută.

Tot mai mult se clătina dictatura militară-fascistă, izolată de popor și urîtă de masele populare. Chemările partidului, răspîndite prin presa ilegală și prin postul ilegal de radio „Romînia liberă", însuflețeau puternic la luptă masele, întărînd hotărîrea acestora de a doborî clica militară-fascistă. În orașe și sate creșteau mînia și revolta maselor, care la chemarea și sub conducerea partidului acționau împotriva ocupanților hitleriști și a slugilor lor din țară. În rîndurile armatei, unde chemările partidului aveau un ecou mereu mai puternic, se manifesta tot mai aprinsă ura ostașilor împotriva clicii fasciste, care-i trimitea să moară într-un război dus pentru o cauză străină și nedreaptă; procesul de clarificare în rîndurile ofițerilor, care își dădeau tot mai bine seama în ce dezastru erau împinse țara și armata, se intensifica din ce în ce mai mult.

În condițiile în care dictatura militară-fascistă, cu sprijinul partidelor burgheziei și moșierimii, continua războiul criminal împotriva Uniunii Sovietice, cadrele de bază ale P.C.R., devotate trup și suflet clasei muncitoare și partidului, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, pe baza unei analize științifice a situației, au indicat încă din toamna anului 1943, calea insurecției armate, a răsturnării clicii militare-fasciste prin forța armelor, ca singura cale de ieșire din situația catastrofală în care se găsea țara și de realizare a țelului luptei de eliberare a poporului romîn. Orientarea spre insurecția armată a avut o influență hotărîtoare asupra desfășurării ulterioare a evenimentelor istorice care au dus la eliberarea națională și socială a poporului nostru.

Una din verigile fundamentale ale planului de pregătire a insurecției se referea la întărirea unității rîndurilor partidului. O importanță hotărîtoare în această direcție a avut-o curățirea partidului comunist la 4 aprilie 1944 de elementele lașe, trădătoare și capitulante, strecurate în conducere. Apreciind importanța curățirii partidului de elementele dușmănoase, incapabile, lașe și oportuniste, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în scrisoarea adresată activului de conducere al P.C.R. scria: „Cu rîndurile strînse, cu unitatea adevărată a partidului vom putea păși hotărîți pe calea îndeplinirii sarcinilor ce stau în fața clasei muncitoare și a poporului romîn..." În aceeași scrisoare tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej dădea principalele sarcini ale reorganizării și întăririi muncii organizațiilor de partid, în vederea creșterii capacității lor de luptă pentru înfăptuirea obiectivelor luptei revoluționare.

Evenimentele care se precipitau pe front și în spatele frontului au arătat mai clar maselor largi de muncitori că numai Frontul Unic Muncitoresc poate constitui baza trainică a luptei victorioase antifasciste a întregului popor. În aceste condiții, în urma muncii perseverente de lămurire dusă de P.C.R., s-a manifestat printre membrii de rînd ai partidului social-democrat un curent tot mai puternic îndreptat spre realizarea unității de acțiune a clasei muncitoare. La 1 mai 1944, pe baza înțelegerii intervenite între P.C.R. și P.S.D., a fost înfăptuit Frontul Unic Muncitoresc. Referindu-se la însemnătatea făuririi Frontului Unic Muncitoresc, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej arăta că prin aceasta „s-a făurit coloana vertebrală a concentrării tuturor forțelor patriotice antifasciste" Crearea Frontului Unic Muncitoresc a făcut să crească mult forța de luptă a clasei muncitoare, capacitatea ei de a uni în jurul său și a conduce în luptă toate forțele patriotice. Aceasta a avut o mare însemnătate pentru activitatea desfășurată de P.C.R. în vederea strîngerii laolaltă a tuturor forțelor antihitleriste pe baza unei platforme care prevedea răsturnarea guvernului de dictatură fascistă, formarea unui guvern de uniune națională din reprezentanții tuturor forțelor antihitleriste, ieșirea Romîniei din războiul antisovietic, izgonirea armatelor hitleriste din țară, trecerea Romîniei de partea coaliției antihitleriste, reforme democratice.

P.C.R. a trecut în aprilie 1944 la înfăptuirea unui ansamblu de măsuri pentru pregătirea insurecției armate. Astfel s-a trecut la organizarea practica, în condiții de adîncă conspirativitate, a formațiunilor de luptă patriotice înarmate. Aceste formațiuni erau alcătuite din muncitorii cei mai conștienți și mai hotărîți, în deosebi din marile întreprinderi industriale. Ele aveau în frunte luptători comuniști și erau îndrumate și conduse direct de partid. Au fost create asemenea formațiuni la București, Ploești, Constanța, Timișoara, Turnu Severin și în alte localități. Formațiunile de luptă patriotice erau dotate cu armament și instruite sistematic pentru mînuirea acestuia. Activitatea lor era condusă de comandamentul formațiunilor de luptă patriotice, care și-a creat organe regionale în țară și puncte de sprijin în diverse orașe și sate.

În vederea organizării insurecției armate, partidul a desfășurat, de asemenea, o activitate intensă pentru atragerea armatei de partea forțelor patriotice populare.

Folosind experiența luptelor de partizani din U.R.S.S. și din alte țări împotriva cotropitorilor hitleriști, P.C.R. a organizat în primăvara și vara anului 1944 grupe de partizani în Munții Carasului, Vrancei, Bucegi, în Oltenia, Delta Dunării, în regiunea Maramureșului și Sucevei.

Înaintarea victorioasă a armatelor sovietice, creșterea avîntului luptei antifasciste a maselor conduse de P.C.R. au determinat partidele burghezo-moșierești, care au dus războiul împreună cu clica lui Antonescu, să accepte parțial, la 20 iunie 1944, propunerile P.C.R. pentru formarea Blocului Național-Democrat, din care au făcut parte, în afară de Partidul Comunist din Romînia, partidul social-democrat, partidul național-țărănesc și național-liberal. Dar această acceptare nu era de fapt decît o manevră prin care șefii partidelor burghezo-moșierești, Maniu și Brătianu, căutau să salveze dominația de clasă a burgheziei și moșierimii, să-și creeze o bază pentru sabotarea și subminarea din interior a luptei patriotice și revoluționare conduse de P.C.R. Fidelii vechilor lor complici politici, ei au informat pe Antonescu despre crearea B.N.D. și componența lui.

Dejucînd manevrele și uneltirile cercurilor reacționare, P.C.R. a continuat cu perseverență munca asiduă de pregătire politică-militară a insurecției armate.

P.C.R. - conducătorul luptei maselor populare pentru înfăptuirea insurecției armate

În a doua jumătate a lunii august 1944 existau condiții favorabile, interne și externe, pentru înfăptuirea insurecției armate.

Crescuse puternică ura maselor populare contra fascismului, hotărîrea lor, în primul rînd a clasei muncitoare, de a lupta, cu arma în mînă, pentru răsturnarea dictaturii militare-fasciste, fusese pregătită unirea forțelor patriotice, sub conducerea P.C.R., clica guvernantă fascistă era în derută, existau forțe patriotice înarmate, organizate de P.C.R., gata să treacă la acțiune.

În noaptea de 19 spre 20 august 1944, armata sovietică a început o puternică ofensivă pe frontul Iași—Chișinău. În decurs de cîteva zile ea a dat lovituri nimicitoare trupelor fasciste, a încercuit și zdrobit principala grupare de forțe germano-fasciste existente pe teritoriul Romîniei, creînd astfel condiții favorabile pentru înfăptuirea cu succes, de către forțele populare conduse de P.C.R., a insurecției armate împotriva dictaturii militare-fasciste și a hitleriștilor.

În aceste condiții, conducerea Partidului Comunist din Romînia a hotărît trecerea neîntîrziată la înfăptuirea insurecției armate.

În ziua de 23 August 1944, căpeteniile fasciste au fost arestate și ridicate de la palat de o formațiune de luptă patriotică. Acționînd cu curaj și energie, formațiunile de luptă patriotice și unitățile militare romîne au ocupat încă în noaptea de 23 spre 24 august principalele instituții și puncte strategice, ca Președinția Consiliului de Miniștri, Ministerul de Interne, palatul telefoanelor, postul de radio și altele.

Vestea răsturnării dictaturii militare-fasciste a fost primită cu entuziasm și nestăvilită bucurie de cele mai largi mase populare, care, organizate și conduse de P.C.R., s-au ridicat cu avînt la lupta pentru izgonirea armatelor hitleriste din țară. Răspunzînd chemării partidului și exprimînd voința și hotărîrea de luptă a poporului, armata romînă a întors armele împotriva Germaniei hitleriste.

Speriate de avîntul luptei maselor, forțele reacționare, în frunte cu regele, au încheiat chiar în noaptea de 23 spre 24 august 1944, o înțelegere trădătoare cu generalii hitleriști Hansen și Gerstenberg, conform căreia unitățile românești nu trebuiau să întreprindă acțiuni contra trupelor hitleriste, lăsîndu-le să se retraga și să se grupeze nestîngherite. Această acțiune criminală, întreprinsă în conformitate cu planurile întregii reacțiuni, în frunte cu regele și șefii partidelor burghezo-moșierești — Maniu și Brătianu, — de a împiedica întoarcerea armelor împotriva dușmanului de moarte al poporului nostru — Germania fascistă — dadea hitleriștilor posibilitatea să transforme țara în teatrul unui război nimicitor, care ar fi adus nemăsurate nenorociri și jertfe poporului romîn.

Dar evoluția evenimentelor a fost determinată nu de manevrele cercurilor reacționare, ci de lupta maselor populare conduse de partid.

La chemarea partidului comunist, mii și mii de muncitori patrioți s-au încadrat cu entuziasm în formațiuni de luptă patriotice; împreună cu unitățile armatei romîne, formațiunile de luptă patriotice au izbutit să respingă atacul furibund dezlănțuit în zorii zilei de 24 august asupra Bucureștiului de armatele hitleriste și să elibereze complet Capitala de hitleriști. În Valea Prahovei, și în mod deosebit la Ploești, unde sarcina era de a bara pătrunderea trupelor hitleriste spre București și de a apăra de distrugere rafinăriile și instalațiile petrolifere, muncitorii au acționat împreună cu trupele corpului 3 teritorial împotriva trupelor germane aflate în această regiune.

Formațiunile de luptă patriotice și masele muncitorești-țărănești au sprijinit în întreaga țară trupele romîne în lupta împotriva hitleriștilor. Muncitorii din întreaga țară, în frunte cu comuniștii, au luat măsuri de apărare a întreprinderilor, zădărnicind planurile hitleriștilor de a le devasta sau a le distruge. De pildă, la fostele rafinarii „Vega" „Romîno-americana", „Astra" și „Steaua romînă", muncitorii au luptat eroic, izgonind trupele germane din incinta întreprinderilor, împiedicîndu-le să arunce în aer instalațiile.

În luptele crîncene purtate împotriva hitleriștilor din Capitală, pe Valea Prahovei, la Brașov, Constanța, Turnu Severin, unitățile armatei și formațiunile patriotice au capturat zeci de mii de prizonieri, numeroși ofițeri și generali.

Populația Capitalei, locuitorii orașelor și satelor de pe întreg cuprinsul țării noastre i-au întîmpinat cu nemărginită bucurie și dragoste pe ostașii sovietici, ca pe prietenii și eliberatorii lor. De-a pururi vie va rămîne recunoștința poporului nostru pentru glorioasa armată sovietică eliberatoare, care a nimicit hitlerismul și ne-a ajutat să ne eliberăm, să ne luăm soarta în propriile noastre mîini, să pășim astfel pe drumul unei vieți noi, fericite. Alăturîndu-se invincibilei armate sovietice, armata romînă a participat cu toate forțele ei la războiul antihitlerist pînă la victoria finală asupra fascismului german.

Tineretul muncitor, avînd în frunte uteciștii, sub conducerea partidului comunist, a participat la pregătirea și desfășurarea insurecției armate. În formațiunile de luptă patriotice, pregătite și instruite de partid, s-au înrolat numeroși tineri. Mulți tineri de la Atelierele C.F.R. „Griviță", „Malaxa", de la uzinele „Vulcan" și de la alte întreprinderi s-au încadrat în gărzile patriotice. La luptele eroice duse de formațiunile patriotice au luat parte activă mii de tineri în frunte cu uteciștii. Una din numeroasele acțiuni ale tinerilor din gărzile patriotice a fost încercuirea și dezarmarea trupelor hitleriste care se baricadaseră în clădirea fostei prefecturi a județului Ilfov. Tinerii patrioți, păzeau cu strășnicie lagărele de prizonieri germani. Alte grupuri de tineri escortau prizonieri germani spre lagăre. Numeroase tinere faceau parte din echipele sanitare care dadeau ajutor răniților. Echipe și grupuri de tineri patrioți răspîndeau manifestele partidului comunist prin care populația era chemată la luptă împotriva hitleriștilor. Tinerii ajutau la aprovizionarea populației Capitalei cu alimente, munceau la descongestionarea străzilor de dărîmături. Subliniind contribuția tinerilor, a uteciștilor la lupta pentru înfrîngerea trupelor hitleriste din interiorul țării din acele zile, ziarul „Luptătorul", organ al Comitetului județean Ilfov al P.C.R., arăta: „Neclintiți sub ploaia de gloanțe, bombe ucigătoare ce se abăteau din ceruri asupra Capitalei, gărzile tineretului au luptat fără șovăire alături de armata romînă".

Inițiată, organizată și condusă de P.C.R., insurecția armată victorioasă de la 23 August 1944 a constituit cea mai glorioasă pagină din istoria luptelor purtate de poporul nostru pentru independența națională, libertate și o viață mai bună. Insurecția armată de la 23 August 1944 a fost continuarea luptelor duse timp de ani și ani de zile de masele populare organizate și conduse de P.C.R. pentru cucerirea libertăților democratice și a unei reale independențe naționale, împotriva regimului burghezo-moșieresc, a dictaturii militare-fasciste și a jugului hitlerist. Izvorul victoriei insurecției armate de la 23 August 1944 a constat în caracterul ei popular, în conducerea ei de către partidul comunist.

Referindu-se la importanța victoriei insurecției armate de la 23 August 1944 și a eliberării Romîniei de sub jugul fascist, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej arăta: „23 August este pentru poporul romîn cea mai mare sărbătoare națională, deoarece ea a însemnat o cotitură spre o schimbare radicală în viața sa— de la regimul burghezo-moșieresc de asuprire și exploatare sălbatică a maselor muncitoare, de înrobire politică și economică a țării de către puterile imperialiste la regimul democrat-popular, în care poporul eliberat și-a luat soarta în propriile sale mîini și a devenit singurul și adevăratul stăpîn al țării".

După 23 August 1944, în condițiile favorabile create prin răsturnarea dictaturii fasciste și alungarea cotropitorilor hitleriști lupta maselor populare conduse de partid a luat un puternic avînt.

23 August 1944 — începutul revoluției populare în țara noastră

După 23 August 1944, masele populare cele mai largi de la orașe și sate în frunte cu clasa muncitoare, organizate și mobilizate de partid au ridicat steagul luptei pentru revendicări sociale, pentru o orînduire nouă, democrată.

Experiența desfășurării revoluției populare în țara noastră a confirmat la rîndul ei învățătura marxist-leninistă, potrivit căreia problema principală a oricărei revoluții este problema puterii. Cu alte cuvinte, sarcina centrală a revoluției populare era smulgerea puterii de stat din mîinile claselor exploatatoare, care nu renunță de bunăvoie la privilegiile lor.

(Va urma)

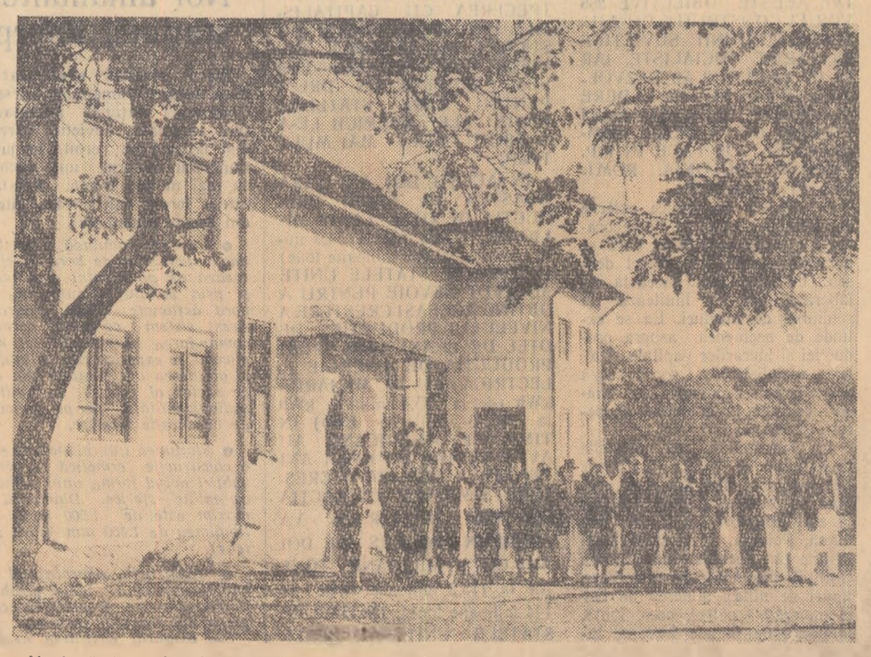

Noul cămin cultural construit prin muncă voluntară în comuna Bala de Fier, raionul Novaci.

Foto: AGERPRES

Luna prieteniei romîno-sovietice

„Mossoviet" la Cluj

Continuîndu-și turneul în țara noastră, colectivul Teatrului „Mossoviet" și-a deschis marți seara seria spectacolelor pe care le va prezenta la Cluj.

În cursul după-amiezii, artiști ai teatrului „Mossoviet" au dat în sala clubului Uzinei „Carbochim" un recital extraordinar pentru muncitorii Uzinelor „Janos Herbak", „Carbochim" și „Unirea".

În numele colectivelor celor trei întreprinderi clujene, artiștii sovietici au fost salutați de tov. Nilghesz Ștefan, director general al Uzinelor „Janos Herbak".

A răspuns I. A. Zavadski, artist al poporului al U.R.S.S., regizor principal al Teatrului „Mossoviet".

Artiștii sovietici au prezentat fragmente din piesele „Bătălie în marș", dramatizare de Galina Nikolaeva și S. Radzinski, „Un bărbat frumos" de N. Ostrovski, „Uraganul" de Bill Beloțerkovski și altele. Cunoscuta artistă Vera Mareșkaia a interpretat două monologuri din filmele „Învățătoarea din Șatrii" și „Femeia deputat".

Recitalul s-a bucurat de un deosebit succes.

Seara, valorosul colectiv teatral sovietic a prezentat la Teatrul Național un spectacol cu piesa „Zări necuprinse" de N. Virta. Înainte de spectacol, directorul Teatrului Național din Cluj, Eugen Jeleapov, a salutat, în numele artiștilor și publicului clujean, pe artiștii sovietici.

Spectacolul, de o înaltă ținută artistică, s-a bucurat de un mare succes. Publicul clujean a făcut o caldă manifestare de simpatie și admirație artiștilor sovietici. Actorilor oaspeți li s-au înmînat buchete de flori.

(Agerpres)

Numeroase manifestări în Capitală și în țară

Mii de oameni ai muncii urmăresc zi de zi cu un deosebit interes numeroasele manifestări care continuă să aibă loc în Capitală și în țară cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice.

La Casa prieteniei romîno-sovietice din Capitală un numeros public a luat parte la conferința „25 de ani de la înființarea Asociației „Amicii U.R.S.S.", pe care a ținut-o Scarlat Calimachi, directorul Muzeului romîno-rus.

Pentru a face cunoscute mărețele realizari ale Uniunii Sovietice în domeniul medicinei, Filiala Academiei R. P. Romîne din Iași și Consiliul regional A.R.L.U.S. au organizat un simpozion cu tema „Epocale realizări ale medicinei sovietice".

Printre acțiunile organizate în ultimele două zile în orașul Iași, cu ocazia Lunii prieteniei romîno-sovietice, se numără și formarea de către Comitetul orășenesc U.T.M. a 80 echipe de elevi care au difuzat în diferite cartiere ale orașului peste 2.000 volume de cărți din literatura sovietică.

În conferința pe care ținut-o în sala C.C.A. lectorul universitar Tatiana Nicolescu s-a ocupat de felul cum este oglindit în literatura sovietică patriotismul tineretului.

La **Cluj** a avut loc o ședință de comunicări științifice organizată de filiala din localitate a Societății de științe istorice și filologice din R.P. Romînă în colaborare cu Muzeul etnografic al Transilvaniei. În fața unei numeroase asistențe au fost prezentate comunicări privind realizările etnografiei sovietice și relațiile cu etnografia din R.P. Romînă, relațiile romîno-sovietice în lingvistică, aspecte din muzeele sovietice etc.

O ședință de comunicări științifice consacrată realizărilor științei istorice sovietice, a fost organizată și la **Orașul Stalin.**

La căminele culturale, în cluburi, la colțurile roșii și la casele raionale de cultură din regiunea **Suceava**, manifestările consacrate prieteniei poporului nostru cu marele popor sovietic atrag un mare număr de oameni ai muncii. În orașele Suceava și Fălticeni, au loc concursuri „Drumeții veseli" pe teme ca „Relațiile culturale romîno-sovietice", „Noutăți din cinematografia sovietică" și altele. Peste 200 de echipe artistice de amatori din regiune, au prezentat spectacole în sate și comune cuprinzînd cîntece și dansuri inspirate din munca poporului nostru și a popoarelor sovietice.

(Agerpres)

Soprana Raisa Serghenko și baritonul Igor Sorokin pe scena Teatrului de Operă și Balet

Din șirul manifestărilor muzicale închinate în acest început de stagiune „Lunii prieteniei romîno-sovietice", se desprind spectacolele Teatrului de Operă și Balet, în cadrul cărora au apărut două dintre figurile cele mai atrăgătoare din minunata pleiadă de cîntăreți, ieșiți din școala muzicală sovietică și anume: soprana Raisa Serghenko și baritonul Igor Sorokin.

Deși foarte tineri, ambii cîntăreți se bucură de pe acum de o frumoasă reputație artistică atît în patria lor cît și peste hotare. Înzestrată cu o voce caldă, pătrunzătoare și de o mare frumusețe, susținută de o tehnică vocală impecabilă, soprana Raisa Serghenko a cucerit inimile publicului nostru din primele clipe ale apariției sale. Desăvîrșită și de-a dreptul emoționantă a fost interpretarea rolului nefericitei Liza din opera „Dama de pică". Pătrunzînd în cele mai tainice cute ale sufletului tinerei rusoaice, Raisa Serghenko ne-a înfățișat în toată plenitudinea ei frumusețea nepieritoare a muzicii genialului Ceaikovski.

Al doilea oaspete, baritonul Igor Sorokin, a apărut în două dintre cele mai pretențioase și complexe roluri ale repertoriului de operă, anume în rolul titular din „Rigoletto" și în figura cneazului Elețki din „Dama de pică". Dînd dovadă de o remarcabilă maturitate artistică (cîntărețul a împlinit abia 28 de ani) tînărul cîntăreț izbutește să întruchipeze la un înalt nivel muzical și actoricesc aceste două roluri atît de diferite din punct de vedere al conținutului psihologic, cît și din punct de vedere al structurii muzicale.

Încîntat de realizările artistice ale celor doi cîntăreți, publicul bucureștean și-a exprimat admirația și recunoștința prin aplauze entuziaste și repetate rechemări în fața cortinei.

A. TRAIAN

Seară de muzică chineză

Marți a avut loc la sediul Uniunii Compozitorilor din Capitală o seara de muzică chineză.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de compozitorul Ion Dumitrescu, prim-secretar al Uniunii Compozitorilor din R.P. Romînă.

Compozitorii Alfred Mendelsohn, secretar al Uniunii Compozitorilor, și Adrian Rațiu, redactor la revista „Muzica" au vorbit despre muzica chineză și despre lucrările ce urmau să fie audiate.

S-a prezentat apoi un program de muzică chineză imprimată pe bandă de magnetofon.

La manifestare au participat Siu Gien-guo, ambasadorul R.P. Chineze la București, și membri ai ambasadei.

(Agerpres)

INFORMAȚII

În Capitală a avut loc în zilele de 23—27 octombrie un schimb de informații între specialiști din ministerele Agriculturii și Silviculturii din țara noastră și R.P. Bulgaria, cu privire la comportarea unor soiuri de plante agricole în condițiile specifice ale țărilor respective.

★

Marți dimineața, la Casa creației populare a Capitalei, s-a deschis expoziția întreprinderilor de stat poloneze pentru comerț exterior „Varimex", „Universal" și „Elektrim".

Sînt prezentate numeroase articole electrotehnice, aparate de precizie și medicale, utilaj minier, articole sportive, articole din material plastic și alte produse.

Expoziția este deschisă zilnic între orele 14—20.

★

În această stagiune Filarmonica de stat „Moldova" din Iași a inițiat pentru oamenii muncii cicluri de concerte-lecții pe teme diferite. Primul ciclu intitulat „Călătorii în țara muzicii" s-a deschis zilele acestea. Un ciclu asemănător de concerte-lecții a inițiat și Filarmonica de stat din Botoșani.

Deschiderea lucrărilor celei de-a treia sesiuni a Sovietului Suprem al U. R. S. S.

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite:

In cadrul ședințelor separate ale Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților, cea de-a treia sesiune a Sovietului Suprem al U.R.S.S. a adoptat următoarea ordine de zi:

1) Planul de stat de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anul 1960;

2) Bugetul de stat al U.R.S.S. pe anul 1960 și executarea bugetului de stat pe anul 1958.

3) Proiectul de lege cu privire la drepturile bugetare ale Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și ale republicilor unionale;

4) Proiectul de lege cu privire la procedura rechemării deputaților Sovietului Suprem al U.R.S.S.;

5) Situația internațională și politica externă a Uniunii Sovietice;

6) Aprobarea decretelor Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Sesiunea a ales pe deputații Kurbanov (Uzbekistan) și Gasanova (Azerbaidjan) ca vicepreședinți ai Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S., eliberînd din aceste funcții pe Kamalov (Uzbekistan) și Mustafaev (Azerbaidjan).

După o scurtă întrerupere a început ședința comună a Sovietului Uniunii și a Sovietului Naționalităților ale Sovietului Suprem al U.R.S.S. Alexei Kosighin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., președintele Comitetului de Stat al Planificării, a prezentat raportul cu privire la planul de stat de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anul 1960.

Apoi Vasili Garbuzov, locțiitor al ministrului Finanțelor al U.R.S.S. a prezentat raportul cu privire la bugetul de stat al U.R.S.S. pe anul 1960 și cu privire la executarea bugetului de stat pe anul 1958.

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS:

Ședința comună din dimineața zilei de 27 octombrie a celor două camere ale Sovietului Suprem al U.R.S.S. s-a încheiat. La lucrările sesiunii iau parte conducătorii Partidului Comunist și ai guvernului sovietic. La ședința de dimineață au participat numeroși invitați, între care diplomați străini.

După o pauză de două ore sesiunea își continuă lucrările.

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite: În după-amiaza zilei de 27 octombrie deputații Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților ale Sovietului Suprem al U.R.S.S., întruniți în ședințe separate, au trecut la discutarea raportului cu privire la planul dezvoltării economiei naționale a U.R.S.S. și cu privire la proiectul Bugetului de stat al Uniunii Sovietice pe anul 1960.

Președinții comisiilor bugetare ale celor două Camere au prezentat corapoarte.

In anul 1960 se va pune o bază trainică pentru îndeplinirea înainte de termen a planului septenal

Raportul prezentat de Aleksei Kosighin

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS: La 27 octombrie, în cadrul celei de-a treia sesiuni a Sovietului Suprem al U.R.S.S., Aleksei Kosighin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a prezentat raportul cu privire la Planul de stat de dezvoltare a economiei naționale a U.R.S.S. pe anul 1960. El a declarat că succesele fără precedent ale științei și tehnicii sovietice permit ca anul în curs să fie numit, pe drept cuvînt, începutul unei ere noi în cucerirea de către om a spațiului cosmic.

Raportorul a apreciat vizita șefului guvernului sovietic, N. S. Hrușciov, în Statele Unite ale Americii drept un eveniment remarcabil al timpului nostru. N. S. Hrușciov, a spus A. Kosighin, a arătat în mod convingător că politica de pace a statului sovietic, propunerile guvernului sovietic cu privire la dezarmarea generală și totală nu sînt dictate de slăbiciunea Uniunii Sovietice, a cărei putere economică și politică crește zi de zi, ci de dorința sinceră a Uniunii Sovietice de a nu admite un nou război, de a instaura o pace trainică între popoare.

Vizita de importanță istorică a șefului guvernului sovietic în S.U.A. a trezit în inimile a sute de milioane de oameni mari speranțe și este numită pe bună dreptate o misiune a păcii.

Vorbind despre principalele rezultate ale dezvoltării economiei naționale a U.R.S.S. în anul 1959, Aleksei Kosighin a arătat că ritmul de dezvoltare a producției industriale depășește considerabil sarcinile medii anuale, prevăzute de planul septenal. Planul producției industriale va fi depășit cu aproximativ 4 la sută.

Producția mijloacelor de producție sporește în anul 1959 cu 12 la sută, iar producția bunurilor de consum—cu 10,5 la sută.

Bilanțul anului 1959, a continuat vorbitorul, dovedește în mod clar că sarcinile trasate de Congresul al XXI-lea al partidului sînt realizate cu succes.

Vorbind despre planul pe cel de-al doilea an al septenalului, Kosighin a arătat că în anul 1960 Uniunea Sovietică va face un nou pas mare pe calea îndeplinirii sarcinii economice fundamentale și a ridicării nivelului de trai al poporului. Succesele obținute în îndeplinirea sarcinilor primului an al septenalului permit ca pentru anul 1960 să se prevadă sarcini mai mari decît cele prevăzute de planul septenal. **Astfel, a declarat raportorul, în anul 1960 se va pune o bază trainică pentru îndeplinirea înainte de termen a planului septenal.**

În anul 1960 producția industrială globală va crește cu 8,1 la sută în comparație cu anul curent. Anul viitor producția de oțel se va ridica în Uniunea Sovietică la aproape 65 milioane tone. Extracția minereului de fier se va ridica la peste 105 milioane tone. În anul 1960 vor fi date în funcțiune primele cuptoare Martin de cîte 600 de tone automatizate, cîteva mari furnale, între care un furnal cu un volum util de 2.000 mc.

Planul pe anul 1960 prevede un ritm rapid de dezvoltare a industriei chimice, dezvoltarea continuă a industriei combustibilului.

Ca și în anii precedenți, a continuat raportorul, creșterea producției de energie electrică va depăși dezvoltarea industriei. Se vor produce 291 miliarde kWh. de energie electrică, adică cu 11,2 la sută mai mult decît în anul curent.

Raportorul a arătat că în Uniunea Sovietică agricultura se dezvoltă vertiginos. În anul 1960 recolta globală de cereale va trebui să fie de aproximativ 9,3 miliarde puduri. Producția de carne va crește pînă la 10,6 milioane tone (greutate de tăiere). Se prevede, a spus A. Kosighin, să se obțină aproximativ 72 milioane tone de lapte, adică 336 kg. pe cap de locuitor, față de 330 kg. cît s-a obținut anul trecut în S.U.A.

Volumul investițiilor capitale, a spus în continuare A. Kosighin, se stabilește la 255,5 miliarde ruble. Pentru dezvoltarea regiunilor răsăritene ale Uniunii Sovietice se repartizează 40 la sută din această sumă. **În anul 1960 în regiunile răsăritene se vor produce metale feroase și energie electrică în cantități mai mari decît s-au produs în întreaga Uniune Sovietică acum 10 ani.**

Vorbitorul a subliniat că proiectul de plan pe anul 1960 prevede ridicarea productivității muncii cu 5,8 la sută.

Partidul nostru, a spus A. Kosighin, a trasat sarcina ca oamenii sovietici să se bucure de cel mai înalt nivel de trai din lume. Nu încape îndoială că datorită succeselor dezvoltării economiei noastre această sarcină va fi îndeplinită cu succes.

În anul 1960 venitul național va spori cu aproximativ 9 la sută. Planul pe anul 1960 prevede desăvîrșirea trecerii muncitorilor și funcționarilor din toate ramurile economiei naționale la ziua de muncă de șapte ore. Este remarcabil faptul că în Uniunea Sovietică reducerea zilei de muncă nu este însoțită de o reducere a salariilor, ci de sporirea continuă a acestora.

În anul viitor, a arătat A. Kosighin, se vor construi aproximativ 2,4 milioane apartamente. În noile apartamente se vor muta aproximativ 10 milioane de persoane. În afară de aceasta se așteaptă ca aproximativ un milion de case de locuit să fie construite de colhoznici și intelectualii de la sate.

A. Kosighin **a arătat că în anul 1960 vor absolvi instituțiile de învățămînt 119.000 de ingineri — de 3,5 ori mai mulți decît în anul 1958 în S.U.A.**

Programul de ridicare a nivelului de trai al populației pe anul 1960, a arătat A. Kosighin, constituie o nouă confirmare convingătoare a faptului că planurile noastre sînt planuri ale construcției economice și culturale pașnice.

Dezvoltarea economiei Uniunii Sovietice, a spus în continuare A. Kosighin, creează noi posibilități pentru lărgirea legăturilor comerciale reciproc avantajoase și a altor legături economice cu țările străine. Numai în primii doi ani ai septenalului volumul global al comerțului nostru exterior trebuie să crească cu 25 la sută.

IN ANUL 1960 UNIUNEA SOVIETICA VA ACORDA AJUTOR TEHNIC PENTRU CONSTRUIREA A 383 INTREPRINDERI ȘI OBIECTIVE INDUSTRIALE IN 22 DE TARI, DINTRE ACESTE OBIECTIVE 288 VOR FI CONSTRUITE CU AJUTORUL UNIUNII SOVIETICE IN TARILE SOCIALISTE, IAR 95 IN TARILE SLAB DEZVOLTATE DIN PUNCT DE VEDERE ECONOMIC. CELE MAI MARI LIVRARI DE UTILAJE COMPLETE SE VOR FACE IN R.P. CHINEZĂ, POLONIA, ROMINIA ȘI BULGARIA.

În relațiile economice externe ale Uniunii Sovietice, colaborarea cu țările socialiste care se dezvoltă planic are un rol deosebit de important. Această colaborare nu se limitează la schimbul de mărfuri. Ea se extinde de asemenea asupra producției și lucrărilor capitale. Statele socialiste își coordonează dezvoltarea economici, iau măsuri comune în domeniul cooperării producției.

În conformitate cu hotărîrile Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, Uniunea Sovietică prevede să livreze în anul 1960 și în anii următori în R. D. Germană, Polonia, Cehoslovacia și în alte țări socialiste din Europa cantități însemnate de numeroase tipuri de utilaj, minereu de fier și mangan, petrol, cocs, fontă, laminate de metale feroase, îngrășăminte minerale, bumbac, grîne și alte mărfuri.

Totodată țara noastră intenționează să importe din țările socialiste utilaj pentru industria chimică, aparate de control și măsurat, mijloace de transport, mașini de forjat și presat, mărfuri ale industriei ușoare și alimentare și materii prime pentru producerea lor.

Uniunea Sovietică va lărgi pe toate căile comerțul cu țările ce s-au eliberat de sub dependența coloniala și le va acorda un important ajutor economic și tehnico-științific, ceea ce va ajuta popoarelor din aceste țări să lichideze mai repede înapoierea economică și să-și întărească independența economică. De pildă, noul credit acordat de Uniunea Sovietică Indiei îi va permite acestei țări să construiască o serie de centrale electrice, uzine constructoare de mașini, rafinării de petrol și alte întreprinderi. În anul 1960 cu sprijinul Uniunii Sovietice va începe construirea în Republica Arabă Unită a primei părți a barajului înalt de la Assuan.

Politica consecventă a Uniunii Sovietice în domeniul dezvoltării comerțului exterior a adus o îmbunătățire considerabilă relațiilor comerciale ale Uniunii Sovietice cu numeroase țări capitaliste din Occident. La aceasta a contribuit în mare măsură încheierea de acoduri comerciale cu Marea Britanie, Franța, Italia, Germania Occidentală, Finlanda, Suedia și o serie de alte țări capitaliste. Aceste acoduri creează o bază trainica pentru dezvoltarea schimburilor comerciale. De exemplu, în baza acordului comercial pe cinci ani încheiat între Uniunea Sovietică și Marea Britanie în mai 1959, în decurs de nouă luni au fost plasate în Anglia comenzi de utilaj industrial pentru Uniunea Sovietică în valoare de peste 250 milioane ruble. În afară de aceasta, între Anglia și U.R.S.S. a fost semnat un protocol cu privire la un schimb de mărfuri de larg consum.

De zece ani relațiile noastre comerciale cu Statele Unite se află într-o stare de stagnare. Dar sperăm că vizita tovarășului N. S. Hrușciov în Statele Unite ale Americii și apropiata vizită de răspuns a d-lui Eisenhower în țara noastră vor contribui și la înviorarea comerțului reciproc avantajos între Uniunea Sovietică și S.U.A.

Referindu-se în continuare la succesele Uniunii Sovietice în întrecerea economică cu capitalismul, Aleksei Kosighin, a spus:

„SUCCESELE DEZVOLTARII ECONOMICE A U.R.S.S. ARATA IN MOD CONVINGATOR CA SARCINA DE A CIȘTIGA CIT MAI MULT TIMP IN INTRECEREA CU CAPITALISMUL ESTE INDEPLINITA CU SUCCES DE POPORUL SOVIETIC. IN ANII 1959—1960 VOM PARCURGE UN DRUM PENTRU CARE STATELOR UNITE ALE AMERICII LE-A TREBUIT MULT MAI MULT TIMP.

IN ACEȘTI DOI ANI TARA NOASTRA VA SPORI PRODUCTIA DE OȚEL CU 10 MILIOANE TONE (de la 54,9 milioane tone la 64,9 milioane tone) IN TIMP CE STATELE UNITE AU AVUT NEVOIE PENTRU A OBTINE ACEEAȘI CREȘTERE A NIVELULUI PRODUCTIEI DE OTEL DE 12 ANI. VOM SPORI PRODUCTIA DE ENERGIE ELECTRICA CU 56 MILIARDE kWh (de la 235,4 miliarde kWh la 291,15 miliarde kWh) IN TIMP CE AMERICANII AU AVUT NEVOIE DE CINCI ANI PENTRU A REALIZA O CREȘTERE SIMILARA. EXTRACTIA DE TITEI IN U.R.S.S. VA SPORI IN DECURS DE DOI ANI CU 31 MILIOANE TONE (de la 113,2 milioane tone la 144 milioane tone), IN TIMP CE STATELE UNITE AU REALIZAT ACEASTA CREȘTERE IN NOUA ANI. Uniunea Sovietică își sporește rapid puterea economică. Datele privitoare la primii doi ani ai planului septenal permit să se prevadă cu certitudine că planul septenal nu numai că va fi îndeplinit, ci și că va fi considerabil depășit. Aceasta este o chezășie sigură a faptului că vom ajunge din urmă Statele Unite ale Americii într-un timp relativ scurt.

În timp ce economia sovietică cunoaște un avînt impetuos, economia americană, după ce a ieșit din criza din 1958, s-a lovit din nou de dificultăți economice serioase. Indicele producției industriale a început să descrească și în prezent se află la nivelul din decembrie 1956 — februarie 1957. Potrivit datelor oficiale numărul șomerilor totali din țară este de aproximativ 4 milioane.

Realitatea dovedește că ritmul de dezvoltare a industriei noastre este mult mai rapid decît cel al Statelor Unite ale Americii. In decurs de șapte ani (1952—1958) producția noastră industrială a crescut de 2,1 ori avînd un ritm mediu anual de creștere a producției de aproape 11,5 la sută. In acești 7 ani producția industrială a S.U.A. a crescut numai cu 11,7 la sută, avînd un ritm mediu anual de creștere de 1,6 la sută.

Intrecerea economică dintre cele două sisteme, nu numai că nu exclude ci presupune coexistența pașnică. Vrem să îmbunătățim relațiile dintre statele cu sisteme sociale diferite".

(Sublinierile aparțin redacției)

Bugetul de stat al U.R.S.S. reflectă politica de pace a guvernului sovietic

Raportul prezentat de Vasili Garbuzov

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite: Prezentînd la sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S. proiectul Bugetului de stat al Uniunii Sovietice pe anul 1960, Vasili Garbuzov, locțiitor al ministrului Finanțelor al U.R.S.S., a subliniat că la baza Bugetului de stat pe cel de-al doilea an al septenalului (1959-1965) stau hotărîrile istorice ale celui de-al XXI-lea Congres al P.C.U.S. care a marcat pășirea Uniunii Sovietice într-o nouă etapă a dezvoltării sale, în etapa construirii desfășurate a societății comuniste.

Se prevede ca Bugetul de stat al U.R.S.S. pe anul 1959 să însumeze 735,8 miliarde ruble la capitolul venituri și 698,8 miliarde ruble la capitolul cheltuieli. Excedentul veniturilor asupra cheltuielilor se va cifra la aproximativ 37 miliarde ruble.

Proiectul Bugetului de stat pe anul 1960, a spus în continuare raportorul, se prezintă spre aprobare sesiunii în sumă de 772,1 miliarde ruble la capitolul venituri, de 744,8 miliarde ruble la capitolul cheltuieli cu un excedent de 27,3 miliarde ruble al veniturilor asupra cheltuielilor. In comparație cu suma aprobată pentru anul 1959, veniturile bugetului vor crește cu 48,8 miliarde ruble.

Raportorul a subliniat că o importantă hotărîtoare în veniturile bugetului, ca și în anii precedenți, o au veniturile din economia națională socialistă, care în 1960 vor depăși 700 miliarde ruble.

După cum a arătat locțiitorul ministrului Finanțelor, cota-parte a impozitelor percepute de la populație se reduce la capitolul venituri al bugetului de stat de la 7,8 la sută în 1959 la 7,4 la sută în 1960; suma globală, calculată pe un an, a impozitelor percepute de la populație s-a redus cu 12 miliarde ruble.

Raportorul a relevat că **Comitetul Central al P.C.U.S. și guvernul sovietic au însărcinat Comitetul de stat al planificării, Ministerul Finanțelor, Comitetul de stat pentru problemele muncii și salariilor și Consiliul Central al Sindicatelor din U.R.S.S. să elaboreze propuneri cu privire la înfăptuirea unei măsuri importante — renunțarea în următorii ani la perceperea impozitelor de la populație.**

Se prevede ca pentru dezvoltarea economiei naționale și pentru acțiuni social-culturale să se aloce suma de 575,2 miliarde ruble, adică cu 6,3 la sută mai mult decît în 1959.

Suma globală a cheltuielilor pentru economia națională în contul bugetului și al fondurilor întreprinderilor va fi de 522,4 miliarde ruble, adică cu 37,9 miliarde ruble mai mult decît în 1959. Pentru finanțarea industriei se alocă suma de 279,1 miliarde ruble, pentru finanțarea transporturilor și telecomunicațiilor — 57,4 miliarde ruble, pentru agricultură — 50,6 miliarde ruble.

In ultimii ani, a subliniat raportorul, Uniunea Sovietică a redus în mare măsură efectivul forțelor sale armate și cheltuielile pentru apărarea țării. Bugetul de stat pe 1960 prevede ca cheltuielile pentru apărare să fie la nivelul anului 1959, adică să totalizeze 96,1 miliarde ruble. Greutatea specifică a acestor cheltuieli în buget se reduce sistematic, ea urmînd să reprezinte 12,9 la sută în 1960 față de 19,9 la sută în 1955.

Guvernul sovietic, a spus raportorul, ia toate măsurile pentru slăbirea încordării internaționale, pentru întărirea păcii și prieteniei între popoare. Acest lucru este dovedit de noile propuneri cu privire la dezarmarea generală și totală, prezentate de N. S. Hrușciov, șeful guvernului sovietic, la sesiunea Adunării Generale a O.N.U.

Sporesc considerabil investițiile capitale în industria grea. In condițiile creșterii volumului global al tuturor investițiilor capitale în economia națională cu aproximativ 11 la sută, investițiile capitale în industria chimică vor spori cu peste 30 la sută, în industria constructoare de mașini cu aproape 30 la sută, în metalurgie cu 20 la sută, în industria petrolului și gazelor cu peste 15 la sută. Investițiile capitale în industria ușoară și alimentară vor crește cu 13,6 la sută, în comparație cu 1959.

In proiectul de buget alocațiile pentru acțiunile social-culturale sînt stabilite în sumă de 247,4 miliarde ruble, adică cu 15,2 miliarde ruble mai mult decît în 1959.

Cheltuielile pentru dezvoltarea științei vor spori cu 15,4 la sută în comparație cu anul curent.

Alocațiile pentru construcțiile de locuințe se stabilesc în sumă de 47,7 miliarde ruble. In afară de aceasta, pentru construcții de locuințe vor fi alocate aproximativ 6 miliarde ruble din fondurile întreprinderilor, din veniturile realizate peste plan și din alte surse ale organizațiilor economice.

Raportorul a subliniat că cheltuielile pentru întreținerea organelor administrației de stat în anul 1960 sînt stabilite în sumă de 11,1 miliarde ruble, adică cu 416 milioane ruble mai puțin decît s-a prevăzut pe anul 1959.

Impreună cu proiectul bugetului pe 1960, sesiunii i se prezintă spre aprobare raportul cu privire la executarea Bugetului de stat al U.R.S.S. pe anul 1958, care însumează la capitolul venituri 672,3 miliarde ruble și la capitolul cheltuieli 642,7 miliarde ruble.

Bugetul de stat pe 1960, a declarat raportorul, oglindește politica de pace a guvernului sovietic și are menirea să asigure mijloace bănești pentru dezvoltarea continuă a tuturor ramurilor economiei și culturii socialiste, pentru ridicarea bunăstării populației.

(Sublinierile aparțin redacției)

Intreaga lume felicită pe savanții sovietici

A. C. Lovell: „SINT ULUIT DE CALITATEA FOTOGRAFIILOR"

LONDRA. — „SINT ULUIT DE CALITATEA FOTOGRAFIILOR", a declarat profesorul A. C. Lovell, directorul observatorului radioastronomic Jodrell Bank, referindu-se la prima imagine a părții invizibile pe Pămînt a Lunei înregistrată de stația automată interplanetară.

„ACEASTA ESTE O REALIZARE REMARCABILA A RUȘILOR care, după părerea mea, a adăugat Lovell, CREEAZA POSIBILITATI EXCEPTIONALE PENTRU FOTOGRAFIEREA ALTOR PLANETE, INDEOSEBI MARTE ȘI VENUS".

„O ARTA FARA PRECEDENT"

PARIS. — Comentînd știrea TASS cu privire la publicarea în presa sovietică a fotografiilor părții invizibile a Lunei, corespondentul din Moscova al agenției France Presse scrie: Aceste fotografii precum și transmiterea ulterioară a imaginilor lor prin radio pe pămînt dovedesc „O ARTA FARA PRECEDENT".

O MUNCA FRUMOASA

NEW YORK. — „Datorită fotografiilor obținute de Lunnik 3, SAVANȚII SOVIETICI AU DAT COLEGILOR LOR DIN LUMEA INTREAGA POSIBILITATEA DE A STUDIA PESTE DOUA TREIMI DIN SUPRAFAȚA LUNEI", a spus prof. Joseph Chamberlain, directorul Planetariului Hayden din New York într-un interviu acordat presei. Subliniind că aceste fotografii dovedesc existența unor mari deosebiri între regiunea deja cunoscută a Lunei și cealaltă, întrucît terenul pare mult mai accidentat și „mările" mai puțin numeroase, Chamberlain a adăugat: „Realizarea oamenilor de știință sovietici reprezintă o muncă frumoasă. Ea este un pas înainte spre studierea unei regiuni pe care noi nu o cunoșteam".

Noi amănunte despre construcția stațiunii interplanetare automate

Ziarul „Pravda" a publicat la 27 octombrie amănunte despre construcția stațiunii interplanetare automate sovietice care a fost lansată pe orbită în jurul Lunei cu ajutorul unei rachete cu mai multe trepte. Relatăm într-o formă concentrată cîteva din aceste amănunte:

● *Intreaga comandă a funcționării aparatelor de bord se efectuează de pe Pămînt prin radio și prin instalații autonome de bord acționate după program. Acest sistem combinat permite comandarea în modul cel mai eficient a experiențelor științifice și obținerea informațiilor din orice sector al orbitei în limitele radiovizibilității de pe punctele de observație terestre.*

● *Stațiunea interplanetară este o construcție ermetică cu pereți subțiri avînd forma unui cilindru cu calote sferice. Diametrul el maxim este de 1.200 mm., iar lungimea de 1.300 mm. (fără antene).*

● *Construcția aparatajului de fototeleviziune a făcut posibilă funcționarea sa în condițiile complexe ale zborului cosmic.*

S-a asigurat păstrarea neatinsă a materialelor fotografice în condițiile influenței dăunătoare a radiațiilor cosmice.

● *Suprafața Lunei invizibilă de pe Pămînt a fost fotografiată la un semnal-comandă de un aparat fotografic cu două obiective cu distanța focală de 200 și 500 mm. Cu ajutorul acestor obiective s-a fotografiat simultan la două scări diferite.*

● *Transmiterea imaginilor pe Pămînt s-a efectuat în modul în care se efectuează transmiterea filmelor cinematografice de către posturile de televiziune. Sistemul de transmitere a permis ca în funcție de condiții să se modifice numărul liniilor pe care era transmisă imaginea. Numărul maxim de linii a ajuns la 1000 pentru o imagine. Imaginea Lunei s-a transmis de pe bordul stației automate interplanetare pe linia de radiocomunicații, folosită atunci pentru măsurarea parametrilor mișcării stației.*

● *Cu ajutorul sistemului de televiziune, instalat pe bordul stației automate interplanetare sovietice, transmiterea imaginilor s-a înfăptuit de la o distanță de pînă la 470.000 km.*

Reprezentantul R. P. Romîne ales președinte al Comitetului pentru dezvoltarea comerțului

GENEVA 27 (Agerpres). — La 26 octombrie 1959 a avut loc la Geneva deschiderea celei de-a 8-a sesiuni a Comitetului pentru dezvoltarea comerțului din cadrul Comisiei Economice pentru Europa. La propunerea delegatului Suediei, susținută de delegatul U.R.S.S., reprezentantul R. P. Romîne, tov. Victor Ionescu, a fost ales, în unanimitate, președintele Comitetului pentru dezvoltarea comerțului.

Declarație guvernamentală de politică externă în parlamentul francez

PARIS 27 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că la 27 octombrie a fost prezentată în ambele camere ale Parlamentului francez o declarație guvernamentală de politică externă. In declarația citită în fața Senatului, premierul Debré s-a referit la vizita pe care primul ministru al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, urmează s-o facă în Franța. In legătură cu aceasta el a spus: „O asemenea întîlnire, oricum extrem de folositoare, era indispensabilă în perspectiva unei conferințe la nivelul cel mai înalt". El a precizat în continuare că schimburile de vederi care vor avea loc cu acest prilej nu vor privi numai raporturile franco-sovietice, ci și chestiuni ca Germania sau problema dezarmării, care ar putea figura eventual pe ordinea de zi a unei viitoare conferințe Est-Vest la nivelul cel mai înalt.

Debré a declarat că guvernul francez este de acord în principiu cu o conferință la nivelul cel mai înalt care, a subliniat el, „ar fi de o extremă importanță". Guvernul francez, a spus Debré, „dorește o adevărată destindere între Est și Vest", dar este de părere că înaintea unei conferințe Est-Vest destinderea „trebuie să înceapă să se manifeste". In această ordine de idei, Debré a declarat că consideră recenta vizită a lui N. S. Hrușciov în S.U.A. „un prim pas în acest sens, a cărui importanță nu o minimalizează".

Nemenționînd de loc o eventuală întîlnire a șefilor guvernelor occidentale, Debré s-a referit în continuare la necesitatea contactelor occidentale de genul vizitei pe care ministrul britanic de externe, Lloyd, o va face în cursul lunii noiembrie la Paris.

Debré a anunțat de asemenea că cancelarul Adenauer a fost invitat să vină la Paris în jurul datei de 1 decembrie.

In încheiere el a declarat din nou că guvernul francez consideră că primăvara viitoare va fi momentul cel mai potrivit pentru o conferință Est-Vest la nivelul cel mai înalt.

Guvernul britanic va continua să acționeze în vederea îmbunătățirii relațiilor est-vest

LONDRA. La 27 octombrie s-a deschis prima sesiune a noului parlament britanic, rezultat din alegerile generale care au avut loc la 8 octombrie. Regina neputînd participa la deschiderea parlamentului mesajul tronului a fost citit de lordul cancelar Kilmuir.

Dupa mesajul tronului a luat cuvîntul Hugh Gaitskell, liderul opoziției laburiste, care a criticat guvernul în legătură cu nesiguranța existentă în prezent asupra datei conferinței la nivel înalt.

Apoi primul ministru Macmillan a rostit un discurs în care s-a referit la convocarea unei viitoare conferințe Est-vest la nivelul cel mai înalt. El și-a exprimat satisfacția în legătură cu vizita pe care o va face N. S. Hrușciov la Paris și a declarat că viitoarele tratative între primul ministru al U.R.S.S. și generalul De Gaulle „vor ajuta toate guvernele interesate".

Macmillan a declarat că viitoarea conferință la nivel înalt trebuie să aibă loc fără a se aștepta acorduri preliminare. „Trebuie să evităm cu orice preț o revenire la războiul rece, a spus Macmillan. Guvernul britanic va continua să acționeze pentru întrunirea cît mai grabnică a unei conferințe la nivelul cel mai înalt și sperăm să reușim". Premierul britanic și-a exprimat părerea că o asemenea conferință trebuie „să constituie prima dintr-o serie".

Pe scurt

● La 27 octombrie, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, l-a primit pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Franței în U.R.S.S., Maurice Dejean, la cererea acestuia, și a avut o convorbire cu el.

● In capitalele unor țări au avut loc numeroase manifestări cu prilejul sărbătoririi Zilei Forțelor Armate ale R. P. Romîne. La Berlin a fost oferit un cocktail după care a urmat filmul romînesc „Pagini de viețiie"; La Washington de asemenea un cocktail; la Paris a avut loc o recepție.

● Primarul general al orașului Birmingham, dl. J. H. Lewis, a oferit în cinstea delegației romîne de președinți de sfaturi populare o masă la care au participat conducători locali ai partidelor politice, membri ai consiliului orășenesc.

Președinții sfaturilor populare au vizitat instituții de cultură și arată șantierele de reconstrucție ale orașului, studioul local de televiziune și au asistat la unele manifestații sportive.

● *La 27 octombrie, la Geneva, s-au reluat lucrările conferinței celor trei puteri cu privire la încetarea experiențelor cu armele nucleare.*

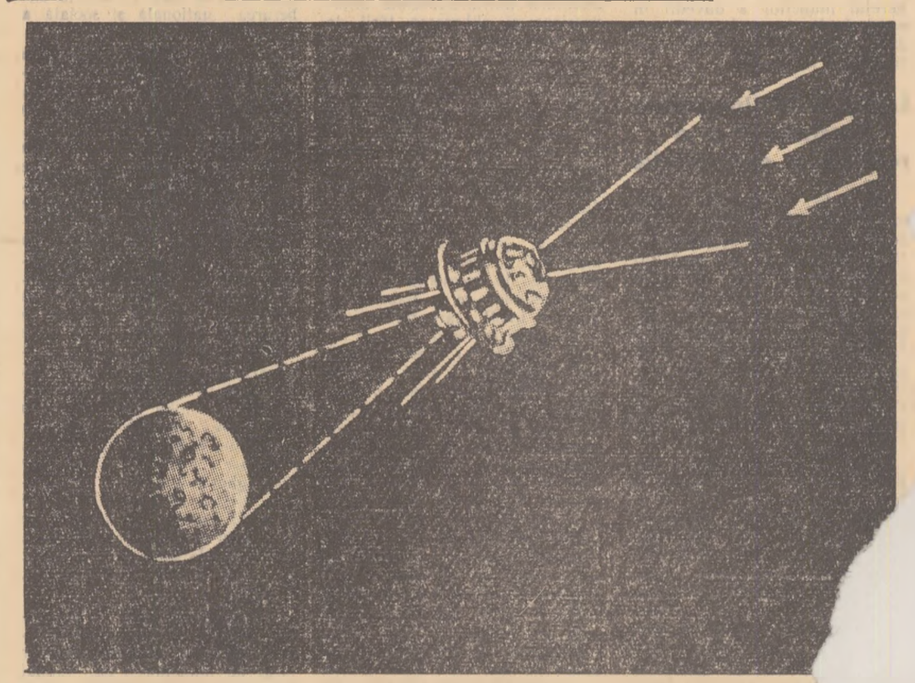

Poziția stației interplanetare în spațiu cînd a fotografiat partea Lunei invizibilă de pe Pămînt (săgețile din dreapta indică direcția razelor solare).

Sînt descifrate enigmele Lunei

MOSCOVA 27 (Agerpres). — TASS transmite:

Fotografierea Lunei de pe bordul stațiunii cosmice interplanetare a dezvăluit științei o regiune a satelitului natural al planetei noastre pe care omul nu a văzut-o niciodată.

S-a obținut fotografia părții suprafeței Lunei invizibile de pe Pămînt și a unei mici regiuni cu obiective deja cunoscute omului.

Pentru prima dată s-a reușit să se constate adevărata formă a unor particularități de pe Lună, printre care Marea Sudului. O mare parte a acestei mări se întinde pe reversul Lunei.

Fotografiile arată că pe partea invizibilă a suprafeței Lunei predomină regiunile muntoase. In același timp mările asemănătoare mărilor de pe partea vizibilă sînt puțin numeroase. In regiunea de sud și în regiunea ecuatorială se disting mări în formă de crater.

La sud și sud-est de marea Humboldt se află un lanț de munți lung de peste 2.000 km care trece peste ecuator și pătrunde în emisfera sudică.

Dincolo de lanțul de munți se află un vast continent cu o capacitate de reflectare sporită.

In regiunea părții invizibile a Lunei între 20 și 30 grade latitudine nordică și 140 și 160 grade longitudine vestică se află o mare în formă de crater cu un diametru de aproximativ 300 km. In partea de sud, această mare se termină cu un golf.

In emisfera sudică se găsește un crater mare cu un diametru de peste 100 km, cu un fund întunecos și cu o proeminență luminoasă în centru.

In partea de est a lanțului de munți menționat se află patru cratere de dimensiuni mijlocii. Cel mai mare dintre ele are un diametru de aproximativ 70 km.

Transmiterea imaginilor suprafeței Lunei invizibile de pe Pămînt cu ajutorul aparatajului de televiziune de pe bordul stațiunii interplanetare deschide vaste perspective studierii planetelor sistemului nostru solar.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 17.60 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii". STAS 3452 52.